

NOVADNIEKS

OTRDIEN,
1991. gada 16. aprīlī

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 37 — 38
(6196 — 6197)

Laikraksts iznāk otrdienās

Cena: abonentiem 22 kap., mazumtirdzniecībā 30 kap.

Uz kuru katru vietu gulbji nelido

(Materiālu par Jaunaglonas Lauksaimniecības skolu lasiet 4. lappusē)

ZIŅAS

♦ Aglona. Mežu un darzu dienas šeit aizsākās jau pirms divām nedēļām ar Bērzaļes kapu sakopšanas talku, bet 9. aprīlī ciemata iedzīvotāji strādāja Aglonas pilsoņu kapos. Sestdien vidusskolēni uzsāka skolas apkārtnes uzkopšanu.

♦ «Nav skaitā lieli mūsu pulki, bet liels ir mūsu brīvais gars» — ar šādu moto kultūras namā sestdien notika aizgājušā brīves cīņu gada atmiņu vakars. Staņislavs Gavars, Valentīns Siuškova, Alberts Jonāns, Feoktists Pušņakovs un vēl trīs desmiti Rīgas aizstāvju kopā ar deputātiem, vēlēšanu iecirkņu komisiju locekļiem un ciema sabiedrību noklausījās Rīgas Tehniskās Universitātes kora «Muklājs» koncertu un tikās ar Latvijas Republikas Augstākās Padomes deputātu Andri Puzo, kas aizvadītā gada zīmīgākos notikumus bija iemūžinājis videolentē.

Svētdien koris «Muklājs» piedalījās dievkalpojumā bazilikā.

♦ Sutri uz lielo izballēšanas paldināja mūsu lauku kapelas. Lielā ballēšanās bija rajona spēcīgāko kolektīvu skate.

♦ Preiļi toties uzsāka Latgales koku kolektīvus. Šeit sadziedājās XX Vispārējo latviešu dziesmu svētku pastariši — kolektīvi kas nenokļuva līdz Rīgai. Mazo lauku koku dziedātgrība, kā rā-

dija uzstāšanās kultūras namā, nav diez cik mazāka par lielo kolektīvu uzņemību.

♦ Sestdien ar mūsu novadu iepazīs Rīgas Ceļojumu un ekskursiju biroja darbinieki — tie cilvēki, kas šopavasar vadīs zinātkāros ceļotājus pa maršrutu Līvāni—Preiļi—Aglona.

♦ Zviedrijas fermeru federācijas speciālisti veselu nedēļu Rīgā vadīja seminārnodarbības mūsu republikas rajonu zemnieku savienības priekšsēdētājiem. Paredzams, ka turpmākās mācības turpināsies sūmēnes Zviedrijā, uz kurieni brauks arī mūsu rajona pārstāvis.

♦ Zemnieku pavasara sanāksmē piedalījās I. Godmanis. Pārrunāja sāpīgākos jautājumus, kuri joprojām bremzē jaunsaimnieku saimniecisko darbību.

Sanāksmes gaitā republikas rajonu zemniecības pārstāvji izstrādāja un pieņēma vairākas rezolūcijas, kuras nosūtīs republikas valdībai. Tā izstrādāšanā piedalījās mūsu rajona zemnieku šefs I. Jeršovs.

Pieņēma rezolūcijas «Par zemnieku saimniecību ekonomisko nostiprināšanu un kreditēšanas principiem», «Par zemnieku saimniecību sociālo apdrošināšanu», «Par zemnieku saimniecību stimulēšanu

aizlaisto zemi apsaimniekošana» u. c.

♦ Rit zemnieksaimniecību, kuras palīdz nodarbojas ar celtniecību, apsekošana. Speciālisti izvērtēs reālo nepieciešamību pēc celtniecības materiāliem. Tos sadalot, nems vērā celtniecības darbu apjomu un nepieciešamību pēc deficītiem materiāliem.

♦ Pēdējā laikā ir pasliktinājusies Preiļu siera rūpnīcai piegādātā piena kvalitāte. Jau divas reizes piens nosūtīts atpakaļ vaļsts saimniecībai «Rudzāti», kas piegādāja pienu ar paaugstinātu skābumu.

Loti jūtami pasliktinājusies piena reduktāze. Pēdējā pārbaudes dienā tā tas bija agrofirmas «Turība» Leinišķu fermas, kolhoza «Gailīši», kolhoza «Jersika» I brigādes, kolhoza «Rožupe» piegādātajam pienam.

♦ Viss kļuvis vismaz divreiz dārgāks, bet tehniku tomēr pērk gan jaunsaimnieki, gan kolhozi. Jaunsaimniekus ieinteresējis reģionālās mašīnbūves rūpnīcas «Stars» ražotā divrindu kartupeļu stādāmā mašīna. Aglonas tirdzniecības bāzē pēc tās joprojām ir pieprasījums.

♦ Preiļu siera rūpnīcas kolektīvam nopietni jādomā ne tikai par ražošanu (nolietojus tehnoloģiskās iekārtas), bet arī par izdzīvošanu. Proti: Upenieku un Rušonas pagastos kolhozi un iedzīvotāji ar šī gada 1. aprīli nolēmuši pienu (pavisam 2300 tonnas) nodot saldējuma ražošanas

kooperativam «Pārslā», jo tas maksā dārgāk. Savukārt agrofirma «Turība» 2000 tonnas piena piegādās Rēzeknes piena konservu kombinātam, no kurienes saņem izejvielas konfekšu «Gotiņa» ražošanai.

Tādējādi no ligumā paredzētajiem 57,6 tūkstošiem tonnu piena (Preiļu rajona mērogā) siera rūpnīca šogad nesāņems 4,3 tūkstošus tonnu.

♦ Aglonā atdzimst jauka tradīcija: pagasta sabiedrība, katoļu baznīcas Rīgas metropolijas kūrīja, atjaunotā Latgales katoļu jaunatnes biedrības Aglonas nodaļa, Aglonas bazilika un

Aglonas gimnāzija, nolēmus šogad pirms svētās Marijas Debessbraukšanas svētkiem 14. augustā gimnāzijas laukumā sarīkot garīgo dziesmu svētku. Tagad pēc 60 gadiem būs to turpinājums.

Kas darāms garīgo dziesmu dienas sarīkošanā, par to pagājušo piektdien Aglonas gimnāzijā sprieda to sagatavošanas darba grupa.

1931. gadā LKJB pirmajos dziesmu svētkos piedalījās ap 2000 dziedātāju no 37 biedrību nodaļām. Šogad, domājams, nebūs mazāk, jo tādas nodaļas izveidotas lielākajā daļā Latgales pagastu un sakusas apgūt garīgo dziesmu dienas programmu.

♦ Liepājas tipogrāfijā 5000 eksemplāru metienā iespiesta zurla «Katoļu Dzīve» redakcijas

darbinieka, «Katoļu kalendāra 1991. gadam» sastādītāja Jāņa Broka grāmata «Mūsu ticības dārgmanta». Tā stāsta par Svēto Rakstu katras grāmatas izcelsmes vēsturi, saturu un pielietojumu, tajā ir daudz ziņu par Baznīcas Tēviem.

Jānis Broks savā laikā ir pabeidzis Garīgo semināru, daudz studējis. Viņa grāmata «Mūsu ticības dārgmanta» 540 lappušu apjomā veltīta pagājušajā gadā mirušā pirmā Latvijas kardināla, Viņa Eminences Julijana Vaivoda, kurš dzimis mūsu rajona Vārkavā, piemiņai.

♦ Uz Valkas rajonu bija izbraukuši mūsu rajona TDP kultūras un izglītības komisijas locekļi, rajona izpilddarbinieki, izpilddarbinieki, kurā tiks skatīti kultūras jautājumi, iepazīties ar šī darba pieredzi vienā no rajoniem, kuras Latvijā uzteic kā labus kultūras darba prātējus. Preiļi ar saņemto informāciju bija apmierināti.

♦ Uz Valkas rajonu bija izbraukuši mūsu rajona TDP kultūras un izglītības komisijas locekļi, rajona izpilddarbinieki, kurā tiks skatīti kultūras jautājumi, iepazīties ar šī darba pieredzi vienā no rajoniem, kuras Latvijā uzteic kā labus kultūras darba prātējus. Preiļi ar saņemto informāciju bija apmierināti.

♦ Upmalas pagasta deputāti nolēmuši mainīt sava pagasta, ciema un sakaru nodaļas vārdu. Turpmāk Upmala dēvējama par VECVAKAVU.

„Mēs cerējam uz labākiem gadiem“

Divos trijos pēdējos gados zonālajā līnī sēklkopības stacijā, kas atrodas pie Preiļu dienvidrietumu robežas, daudz kas izmainījies. Pirmā, ko katrs pamana, ir augstais, alumīnija krāsā mirgojošais angārs, sarkanu ķieģeļu ēka, kas to savieno ar veco noliktavu, gludā pelēkā asfaltā ietērpti laukumi un celiņi, kā arī citas būves no baltajiem ķieģeļiem. Viss jaunais un modernais te cēlts pēc agrofirmas «Turība» eksperimentālā projektēšanas un konstruktora biroja, ko vada P. Aleksandrovs, iecerem. Uzbūvētas piecas autonomas līnī sēklu tīrīšanas līnijas, noliktavas ietilpība ir pieci līdz seši simti tonnu sēklu, kas pēc kodināšanas atrodas kārtīgi aizsūtītos maisos.

— Pašlaik mūsu jaudas ir divreiz lielākas nekā sola sarāžot apkalpojamās zonas saimniecības, — ne bez lepnuma izrādījis savu saimniecību, pastāstīja stacijas vadītājs Jāzeps Elksnis. — Mēs orientējamies uz labākiem gadiem, kad linaudzēšana novadā būs cieņā, un uz līnī sēklu audzētāju saimniecību varēšanu, taču slēdzam līgumus arī vispār par līnī sēklu attīrīšanu, sagatavošanu izejai. Preiļu rajonā ar staciju sadarbojas Galēnu kop-saimniecība un dažas citas.

Mūsu sarunā ar vadītāju noskaidrojās, ka sēklu sagatavošana te izmaksā 20 kapeikas par kilogramu. Taču PLSS, kā stāv rakstīts uz vārtiem, vispirms ir Preiļu zonas līnī sēklkopības stacija, kurā apkalpo

23 kolhozus mūsu pašu, Krāslavas un Daugavpils rajonos.

J. ELKSNIS:

— Preiļu rajonā šogad līgumus ar mums noslēdza kolhozi «Druva», «Nākotne», K. Marksa, «Vārkava», «Rožupe» Raiņa, «Līvāni», «Smelteri», «Ezeriems», četras saimniecības Daugavpils rajonā un deviņas — Krāslavas rajonā, turklāt tur drosmi izrādīja arī viens no zemniekiem — Vladislavs Gorenko, kura saimniecību sauca «Avots». Zīmīgi, ka lielsaimniecības solās iegūt pa diviem centneriem sēklu no hektāra, bet šīs saimniecības — četrus. Piebilstu, ka bioloģiskā raža ir seši līdz astoņi centneri. Līdzīgi ir arī ar šķiedru — labi ja ievācam pusi no iespējamās ražas.

— PLSS ir agroservisa dienests, līnī sēklkopības saimniecības stacijas speciālisti raugās, lai sējumiem būtu atbilstošs priekšsargs, lai lauki pienācīgi sagatavoti, pareizi apstrādāti, laikā un labā kvalitātē iestrādātas sēklas, pareizi kopti sējumi, savlaicīgi aprūpēti pret nezālēm un kaitēkļiem, laikā novākti, atpogājoti un sēklas piegādātas stacijai to novešanai līdz kondīcijai.

J. ELKSNIS:

— Esam sākuši realizēt pāreju uz jaunu šķirni «Oršanskij-2», mātes izejmateriālu saņemam no Oršans Eksperimentālās bāzes Ustjē — sešus līdz astoņus simtus tonnu. Pašlaik pie mums audzē vēl arī «Tvercu», taču uzdevums pilnīgi pāriet uz jauno šķirni. Ar to stacijas vadībā nodarbojas jau minētās sēklkopības saimniecības.

Līdz IV reprodukcijai mums jānodrošina tāds sēklu daudzums, lai pietiktu visiem linaudzētājiem.

— Stacijas uzdevums ir, tāpat, apgādāt saimniecības ar augstākā ataudzējuma rajonētām, tīrām un bagātinātām ar borskābi, kodinātām sēklām, tā saukta, «izejas materiāla» nodošana pavairošanai, lai piecu gadu laikā līnī šķirni atjaunotu visā zonā.

J. ELKSNIS:

— Pašlaik mēs esam gatavi sezonā pārstrādāt ap 700 tonnām līnī sēklu, tāpat, pie esošajām to ražām — no 7300 hektāriem, taču līgumi noslēgti mazāk nekā par 350 tonnām, tas ir, sēklas varam gaidīt no mazāk nekā 3500 hektāru platības. Ne tikai sēklkopības, bet arī visas citas saimniecības pēdējos divos gados ļoti lielos apmēros samazina sējplatības. Taču līnī, pēc jaunajām cenām, ir tā kultūra, kas tālu priekšā citām. Par šķiedras ražošanas izdevīgumu laikrakstā «Novadnieks» jau daudz rakstījis, bet ne mazāk izdevīga ir sēklu audzēšana — maksā no 2,2 rubļiem par IV ataudzējuma sēklu kilogramu līdz 5,4 rubļiem par kilogramu elites klases. Kombinēto lopbarību (uzsveru, — par valsts cenām: 40 kapeikas par kilogramu) saņem attiecībā 1:6, ja sēklu didzība nav zemāka par 80 procentiem. Par visām citām sēklām kombinētās lopbarības attiecība ir 1:2, maksa par kilogramu — divi rubļi.

— Pašlaik līnī sēklkopības stacijas jauda ir divas reizes lielāka par piedāvājumu, bet, ja tas pieaugs (ļoti

gribētos, lai rajona saimniecības atgrieztos pie līnī platībām, kas bija, sacīsim, 1985. — 1988. gados, pat sēju vairāk, lai ar līnī audzēšanu droši nodarbotos zemnieki savās saimniecībās), tad stacija gata uzcelt vēl vienu noliktavu diviem simtiem tonnu.

J. ELKSNIS:

— Apguvuši «Oršanskij-2», mēs sākam jaunākas šķirnes ieviešanu, tā ir «Belinka». Nosaukums it kā būtu slāvisks, bet nāk no Rietumeiropas. Ziedi tai vairs nav tradicionāli zili, bet gan balti, sēklas — lielākas, tāpat, arī raža lielāka, aug gari, bet prasa augstu agrofonu un augstu zemkopības kultūru. Šķirne izturīga pret vēdri, bet uzņēmīga pret sēnīšu slimībām, ko var labot ar kodināšanu. Ar tās izejas materiālu mūs apgādās Viļānu selekcijas un izmēģinājumu stacija, un paredzēts, ka jau šoruden.

— Sarunas noslēgumā alcerējās, ka nesen veikalā «Lidumnieks», kurā reizem pārdod līnī sēklu eļļu, teica, ka pēdējā laikā tās neesot, jo saimniecības, kas to realizē savus produktus, laikam esot iztukšojušas līnī sēklu krājumos. Bet vai par šādās eļļas iegūšanu nav domājusi PLSS, kurai tik bagātā bāze?

J. ELKSNIS:

— Līdz šim mums šāds prieks bija stingri aizliegts, kaut arī netrūka sēklu, kas palika pāri pēc norēķināšanas ar saimniecībām, kas tā vai citādi nebija novedamas līdz izejas kondīcijai, un tamlīdzīgi. Tagad vairs nav aizliegumu un der padomāt.

PLSS viesojās un ar J. Elksni sarunājas A. RANCĀNS

Minimālā darba alga — 190 rubļi

RIGA, 4. aprīlī (LETA). Latvijas valdība pieņēmusi jaunu lēmumu, kam jānodrošina iedzīvotāju sociālā aizsardzība. Sakarā ar augstāko mazumcenu un pakalpojumu tarifu ieviešanu noteikts par 90 rubļiem paaugstināt darba algu strādājošajiem. Šajā algas pieaugumā tiks ieskaitīti arī agrāk noteiktā 66 rubļu kompensācija. Līdz ar to minimālā alga Latvijā tagad būs 190 rubļi mēnesī. Ar ienākuma nodokli tā netiks aplūkta, taču sociālais nodoklis, sākot ar šī gada otro ceturksni, būs jāmaksā arī par noteikto algas pieaugumu. Papildu kompensāciju 24 rubļu apmērā valsts uzņēmumos, organizācijās un iestādēs, kolhozos, kā arī kultūras un sociālajā sfērā strādājošajiem izmaksās no valsts budžeta.

Arī nestrādājošie pensionāri, sākot ar 1. aprīli, papildus saņems 20 rubļus mēnesī, tāpat tagad ikmēneša piemaksa pie pensijas būs 66 rubļi.

Sai lēmumā īpašas piemaksas

paredzētas gimenēm ar bērniem. Par bērnu līdz 8 gadu vecumam māmiņas tagad mēnesī saņems 60 rubļus lielu pabalstu, par bērnu no 8 līdz 15 gadu vecumam un par vispārīgizglītošanās skolas audzēkni, kas ir vecāks par 15 gadiem — 75 rubļus mēnesī. Mātes, kuras audzina bērnus līdz pusotra gada vecumam, mēnesī saņems 124 rubļus lielu piemaksu, bet par pusotra līdz 3 gadus veca bērna audzināšanu mājās — 94 rubļus mēnesī. Tiks saglabāts arī 50 rubļu liels pabalsts par 3 līdz 7 gadus veca bērna audzināšanu mājās. Bet pēc katra bērna piedzimšanas gimei izmaksās pūriņa naudu — 250 rubļu.

Arī studentu, aspirantu un arodskolu audzēkņu stipendijas tiks palielinātas par 61 rubli mēnesī.

Valdība veic arī citus iedzīvotāju ienākumu indeksācijas nodrošināšanai nepieciešamos pasākumus.

Kur zemnieka labklājība?

Ja to varētu zināt, tad nevienam nekavētos un nemtu rokā, lai arī aizklāt būtu grūti. Taču nojaust var. Ne katram viens un tas pats var izrādīties par izdevīgu, ienesīgu, bet tomēr pastāv zināmas likumsakarības, kas noderīgas ja ne visiem, tad daudziem. Pirms kolektivizācijas grūti bija atrast zemnieka sētu, kur neturēja visdažādākos sīkos mājlopus, to skaitā katrā ziņā bija aitas. Tās deva lielisku gaļu, vilnu siltajam apģērbam, no ādām izgatavoja skaitus kažokus. Apvienotajās kolektīvajās saimniecībās saspiesībā un sliktā aprūpē vērtīgie dzīvnieki slimoja un gāja mazumā. Arī piemāju zemes turētāji, ar retiemi izņēmumiem, neapgrūtināja sevi ar aitu turēšanu, jo cimdus un zeķes, džemperus un puloverus, jakas varēja nopirkt veikalos, aifādas kažoki pret sintētiskajiem un no eksotisko dzīvnieku ādām šūdinātajiem likās par prastiem. Varbūt ka tagad no jauna atgriežas aitikopības ēra, jo uz veikalu labumiem vairs ne sevišķi var paluties.

Mūsu rajonā uz šā gada 1.

janvāri bija reģistrētas 150 zemnieku saimniecības, pēc datiem, kas ir rajona statistikas nodaļas rīcībā un kas pēc zemnieku saimniecību sniegtajām ziņām savākti pagastos, uz šo pašu laiku bija 455 aitas, no tām nocirpti 588 kilogrami vilnas (mūsdienu laikraksta 35.—36. numurā rakstā «Vēlēšanās ir. Bet ja rokas par īsām...» aiz pārskatīšanās, kilogramu, vietā, ierakstīti centneri. (Atvainojamies, lasītājiem.)

Vairāku pagastu zemnieku saimniecības aitas netur vispār (Vārkavas, Jersikas, Pelēcu, Stabulnieku), citur maz (Aglonas, Rožupes, Turku, Silajānu, Saunas), tikai dažos pagastos šo dzīvnieku skaits sniedzas vairākos desmitos: Rušonas pagastā bija 75, Rudzētos — 72, Rožkalnos — 76, Aizkalnē — 46 un tamlīdzīgi. No lielāka bara aitu vairāk var iegūt arī vilnas, kaut gan arī te spēkā ir kvalitātes likums. Zemniekam vajadzētu turēt tik aitu, lai galas un vilnas pietiktu pašam, lai daļu varētu pārdot. Tieši tajā produkcijas virspīnā

daļā tad jau arī apslēpta li klājība. Par kilogramu vilnas sagādes organizācijas maksā, atkarībā no kvalitātes, 5—11 rubļus (tirgus cenas augstākas). Iespējama cenas paaugstināšana. Pagājušajā gadā vilnas ziņā ražīgākās aitas piederējušas Aizkalnes pagasta zemniekiem Antonam Kurmam un Artūram Zelvim — viņi ieguvuši 44—45 kilogramus. Reģināļ Caunānei Galēnu pagastā — 70 kilogrami, no 20 līdz 30 kilogramiem nocirpusi Valentīns Vaivods, Rožkalnu pagastā, Georgs Stupāns un Aloīzs Andrijanovs Rušonas pagastā no saviem ganāmpulkiem.

Daudzi aitikopji realizēja šo dzīvnieku gaļu, kas arī dod labu tiesu ienākuma. Un kāpēc nevarētu atcerēties vecos paņēmiņus ādu gērēšanā (var izmantot specializētus iestādījumus, kas organizēti republikā), un ko agrāk zināja katrā lauku māī turklāt, ja atrastos vēl arī šoku šūšanas meistars...

A. MEŽMALIS

„Novadnieks“: vai izdzīvosim tirgus apstākļos?

Pagājis nu jau mēnesis, kopš «Novadnieks» iznāk tikai reizi nedēļā. «Vai iespējama atgriešanās pie iepriekšējā avīzes izdošanas grafika?» — jautā dažā lasītāji. Negribu nevienu maldināt, tāpēc atbildēšu viennozīmīgi: tuvākajā nākotnē tas nav iespējams. Gluži otrādi — vēl nav zināms, vai mums šogad izdosies savilkt galus kopā, izdodot avīzi arī tikai vienreiz nedēļā.

Pirmo ceturksni redakcija noslēdza ar vairāk nekā 8 tūkstošus rubļu lielu deficītu. Citiem vārdiem, izdevumi par 8 tūkstošiem rubļu pārsniedza ienākumus. Patlaban 8 lappušu avīzes viena eksemplāra pašizmaksa jau ir 30 kapeikas (krievu valodā — 35 kapeikas). Tātad — lai segtu izdevumus, tieši par šādu cenu to vajadzētu arī realizēt, bet mēs no abonentiem nemam tikai 22 kapeikas. (Ja avīzi izdotu 3 reizes nedēļā, tad viena eksemplāra cenai jābūt vismaz 15 kapeikām (pašizmaksa) latviešu valodā un 18 kapeikām krievu valodā. Mēs esam saimnieciskā aprēķina uzņēmums, un, ja gribam gūt arī nelielu peļņu, tad «Novadnieka» vienam eksemplāram (4 lappuses) jāmaksā tikpat, cik maksā tāda pat apjoma pašreizējā «Diena» — 20 kapeikas.)

Uz Latgales vietējo laikrakstu redakciju lūgumu piešķirt dotāciju (ņemot vērā, ka Latgalē avīzes lielākoties iznāk

divās valodās, kas redakcijām rada papildus izdevumus) Latvijas Republikas finansu ministra vietnieks M. Skulte atbildēja: «Laikrakstu izdošana tiek veikta uz saimnieciskā aprēķina principiem. Tāpēc, pārejot uz tirgus ekonomiku, laikrakstu izdevējim saimnieciskā darbība jāplāno tā, lai ienēmumi nosegtu visus ražošanas izdevumus. Šī jautājuma sekmiņu risinājumu meklējot, nepieciešams izanalizēt materiālo izmaksu sadārdzinājumu un attiecīgi, pamatojoties uz faktiskajiem izdevumiem, pārskatīt laikraksta cenu. Vienlaicīgi varētu ieteikt iespēju robežās piesaistīt sponsoru līdzekļus».

Cik atsaucīgi sponsoru ir mūsu rajonā, liecina ziedojumi redakcijai. No uzņēmumiem un saimniecībām mūs materiāli pabalstīja tikai Līvānu eksperimentālās bioloģiskās rūpnīcas darba kolektīvs (pārskaitīja 1,5 tūkstošus rubļu), kā arī vēl Preiļu SCO un kolhoza «Zelta vārpa» arodkomiteja. Pārējos ziedojumus deva lasītāji — cik nu kurš varēja. Paldies par atbalstu, taču saziēdotie vairāk nekā 3 tūkstoši rubļu ir pārāk maza summa, lai segtu arvien pieaugošos izdevumus (tikai tipogrāfijai vien par vienu 8 lappušu numura salikšanu un iespiešanu patlaban maksājam vairāk nekā 1330 rubļus).

Tātad atliek paaugstināt laikraksta cenu, kā to iesaka republikas finansu ministra

vietnieks? Pagaidām to vēl nedomājam darīt, bet jautājums, kā saka, tomēr paliek atklāts. Atklāts paliek arī jautājums par avīzes izdošanu krievu valodā, jo nelielās tirāžas dēļ, kā arī tāpēc, ka samazinās sludinājumi un reklāma, galvenos zaudējumus rada tieši laikraksts krievu valodā. Es saprotu lasītājus, kuri avīzi pasūta krievu valodā, bet saki, ko darīt redakcijai? Tirgus ekonomika diktē savus noteikumus...

Protams, mēs domājam arī par dažu savu iekšējo izmaksu samazināšanu, par papildus ienākumu gūšanu. Tuvākajā laikā tiks pārskatīta redakcijas struktūra un šīti, perspektīvā ceram izdot komerciāla veida specnumurus un pielikumus, kuri būs noperkami mazumtirzniecībā un, bez šaubām, maksās dārgāk. Padomā mums ir arī dažas citas ieceres, kā mēģināt izdzīvot tirgus apstākļos.

Gribu informēt arī par izmaiņām, kas notikušas pēdējā laikā.

«Novadnieks» saskaņā ar Likumu par presi pārrēģistrēts republikas Tieslietu ministrijā kā patstāvīgs izdevums, kura dibinātājs un izdevējs ir apgāds «Avīze», apstiprinātī redakcijas statūti. Laikraksta galveno redaktoru tagad ieceļ (un arī atbrīvo no darba) apgāda «Avīze» direktors, pamatojoties uz Redaktoru padomes lēmumu. Statūti nosaka redakcijas darbības mērķus un pamatprincipus, kā arī paredz gadījumus, kad redakciju var likvidēt vai reorganizēt.

P. PIZELIS,

laikraksta «Novadnieks» galvenais redaktors

Vai var ticēt skaitītājam?

Rīgas Tehniskās universitātes elektrisko sistēmu automatizācijas katedrā izstrādāta oriģināla elektroniska ierīce elektrības skaitītāju pārbaudīšanai, kas stipri vienkāršo mērāparātu kontroli dzīvojamajās mājās un tautsaimniecībā.

Noteikumos paredzēts, ka skaitītājs jānomaina ik pēc sešpadsmit gadiem. Latvijā katru gadu nākas demontēt apmēram 60 tūkstošus elektrības skaitītāju. Turpmāk šādas nepieciešamības nebūs. Tas ļaus ietaupīt prāvus līdzekļus.

Elektrības skaitītājam tiek pieslēgts ar mikroprocesoru apgādāts precīzs mērāparāts, kas kopā ar to nosaka elektroenerģijas patēriņu. Procedūra ilgst vienu līdz divas minūtes un ļauj noteikt, vai skaitītājs strādā pareizi. Ja mērījumos kļūda netiek konstatēta, nav nekādas nepieciešamības izjaukt un regulēt mehānismu specializētā uzņēmumā. Kā noskaidrojuši zinātnieki, pēc ilglaicīgas ekspluatācijas 95 procenti elektrības skaitītāju joprojām strādā normas robežās. Pašlaik jaunā diagnostiskās aparāta ražošanu apgūst eksperimentālajā rūpnīcā «Energoautomātika».

Semjons SPUNGINS,

LETA korespondents

Zemnieku spēks vairošies savienībā

Pērn 16. februārī laikraksta «Lauku Avīze» lauku lasītājus sa-
niedza aicinājums «Zemniecībai
jāmostas!» — no bijušajiem
zemnieku partiju biedriem bija
veidota darba grupa un tā sau-
ca aktivizēties zemniekus laukos.
atjaunot Latvijas Zemnieku sa-
vienību. Pēc gada notika atjau-
nošanas kongress, kas deva jau-
nu ierosmi nodaļu veidošanai
laukos. 6. martā pie mums —
Upmalas pagastā bija jau desmit
šīs partijas biedru, pierādīt, ka
lauciniekos līdz šim gadu desmit-
os pārdzīvotais nav mazinājies
atlas pēc brīvības, patstāvības
un neatkarības.

LZS kopā ar citiem nu ir arī
Virginija Gavare. Viņa stāsta:
— Mūsu ģimene Lauskos bija
iekopusi 18 hektārus zemes. Uz-
celām piemērotas ēkas un izau-
dzējām lopus, bijām starp pār-
tikušiem saimniekiem. Brālis bija
aizsargs, vācu okupācijas gados
viņa iesaukšana leģionā izpalika,
pēc Sarkanarmijas atgriešanās
viņam vajadzēja aiziet mežabrā-
ļos. Man toreiz bija 18 gadi,
iznīcinātāji (istrebiteļi) ieslodzīja
pagastnama aresttelpās kopā ar
sievietēm no Sutriem un Kaupar-
niekiem. Redzējām, ka pagalmā
rūļ nošautie mežabrāļi, pēc iz-
skata vēl skolnieki. Mūs prati-
nāja kāds krievs, ja neskaita
lamuvārdus, tad viņa jautājumus
līgā nesaprātu. Par to ar dūri
viņš trieca man pa galvu un
nokrita uz grīdas. Tā es tur divas
nedēļas iepazīnos ar padomju va-
ru. Mazliet vēl visu mūsu ģi-
meni aizveda uz Daugavpils cie-
tumu, kur sabijām gadu. Ares-
tējot iznīcinātāji vēlēja paņemt
produktus, bet tos pagalmā redzē-
jam pēdējo reizi. Pie reizes no
kūts izveda divas labākās govīs,
vienu visu acu priekšā uz savām
mājām aizveda apkaimē pazista-
mais aktivists. Kopā ar mums
apcietināja arī Viktoriju Ploņu
ar diviem mazuliem.

Cietumnieku gaitās gadījās re-
dzēt un dzirdēt lietas, ko normāls
cilvēks nespēja saprast. Kāda

sieviete tika apcietināta par to,
ka plānprātīgām devusi malzi-
tas varējis būt mežabrāļu izlūks.
Kad atgriezāmies mājās, izrādījās,
ka vietējā vara mūs jau no-
rakstījusi, mūsmājās par saimnie-
ci iemitinājusi kādu sievieti.

1945. gadā pie Aizkalnes
NKVD nošāva brālī. Tas bija
decembrī, bet uzziņājām ziemas
beigas. Viņš ar biedru gulēja
novadgrāvja malā, lapsas bija
apgrauzušas kājas. Šo vietu
mums parādīja kāds pušelis, un
Jāzēpa dienā, kad cilvēki gāja
uz baznīcu, mēs—divas meitenes,
tēvs un tas pušelis netaisni ap-
glabājām kapos. 1949. gada iz-
vešanas dienās mūs bridināja
kāds svešs cilvēks un abas ar
māsu aizbēgam pie radniekiem.
Tēvs bija jau miris, uz Sibīriju
aizveda vienu pašu māti.

Tāds ir V. Gavares bēdu
stāsts. Izdzēst no atmiņas tra-
ģiskos notikumus nav iespējams,
bet mums pašiem atjaunotajai
Zemnieku partijai būs jādara
viss, lai turpmāko dzīvi padari-
tu drošāku un labāku. Es varu
iedomāties, ka nebūs viegla cīņa
par to, lai zemnieku sarazoto
lauksaimniecības produktu cenas
atbilstu rūpniecības preču cenām.
No vēstures pieredzes zinām, ka
lauki visos laikos tikusi nežēlīgi
eksploatēti. Kaut vai tāds fakts:
par vienu velosipēdu bija «jāat-
dod» trīs gotiņas vai divi bulle-
ni.

Visi apstākļi liecina par to, ka
zemniekiem nepieciešams organizē-
ties, lai visos pašpārvaldes un
Augstākās Padomes līmeņos panāktu
savu pārstāvniecību. Pienācis
laiks, kad mums būs jādzīvo ar
to, ko iegūsim no zemes, un mū-
su ceļš ir kopā ar LZS!

A. DZENIS,

LZS aktivists

P. S. Honorāru novēlu laik-
rakstam «Novadnieks».

Veselojies, Kreig!

Pie Preiļu rajona centrālās bib-
liotēkas kolektīva griezušās Vismā-
ras un Mitveidas augstskolas ar ai-
cinājumu piedalīties neparastā akci-
jā: septiņgadīgajam Kreigam Servu-
dam no Lielbritānijas ir smaga
smadzeņu slimība, un viņam at-
licis dzīvot ļoti maz. Pušēns
vēlētos iekļūt Ginesa rekordu grā-
matā kā cilvēks, kurš saņēmis
vislielāko atklātņu skaitu ar iz-
veselošanās vēlējumiem.

Preiļu rajona centrālās bibliotē-
kas kolektīvs arī piedalās šajā
akcijā un aicina ikvienu kolektīvu
aizsūtīt bērnam kartiņas ar vese-
lības novēlējumiem. Aicinām arī
jūs savukārt griezties vēl pie
desmit iestādēm ar šo aicinā-
jumu.

REDAKCIJAS PIEBILDE. Saņēmis šo vēstuli, redakcijas ko-
lektīvs nolēma griezties nevis pie atsevišķiem desmit kolektīviem,
bet — pie visiem rajona iedzīvotājiem. Palīdzēsim mazajam Krei-
gam iktentot viņa sapni! Un, varbūt, ja visi no sirds vēlēsim iz-
veselošanos, patiesi arī notiks brīnums.

Bagātākie pagasti

Visos pagastos pa-
gaidām galvenais ra-
žojošais spēks vēl ir
valsts vai kopsaim-
niecību rokas. Pēc
to pamatfondu vērti-
bas var spriest, cik
katrs no tiem bagāts.

Bagātākais mūsu

rajonā ir Riebiņu pa-
gasts. Te pamatfondu
vērtība 1990. gadā
uz katrām 100 hekt-
āriem lauksaimniecī-
bā izmantojamās ze-
mes bija 708 tūkstoši
rubļu. Tālāk var mi-
nēt Stabulnieku pa-
gastu — 332 tūkstoši.

Vairāk par 300 tūk-
stošiem ir Aizkalnes,
Galēnu un Jersikas
pagastos.

Salīdzinājumam jā-
piemin arī nabadzīgā-
kie. Saja «godā» ir
Rozkalnu pagasts —
192 tūkstoši rubļu.

„Sakopsim Latvijas ainavu!”

Sis fotoattēls atsauc atmiņā pasākumus, kuri
risinājās kā visas tautas kustība un mūsu

„Laukos labi dzīvot, bet bagāts neklūsi...”

HENRIHS VIBORNAIS. Dzimis 1966. gadā. Divus
gadus mācījās Latvijas
Valsts universitātē. Atgrie-
zās laukos un sāka strādāt
agrofirma «Turība» zirgau-
dzētavā. Kopš 1989. gada
jaunsaimnieks. Kopā ar brā-
li aprūpē 42 hektārus zemes.

Viņa viedoklis: laukos var
labi dzīvot, bet bagāts ne-
kad neklūsi.

EVALDS VIBORNAIS. Dzi-
mis 1962. gadā. Agrofirma
«Turība» četrus gadus strā-
dāja par šoferi, trīs gadus
zirgautdzētavā. Viņš saka:
«Mums ar brālī ir svēta ko-
mūna — viss kopīgs. Arī
bankas kredīts.»

Jūsma laiks par zemnieksaim-
niecību organizēšanu jau ir ga-
rām. Sodien jau tiek vērtēts: vi-
ram ir vai nav zemnieka gars un
ķēriens, vai zeme negriļojas zem
kājām... Par šiem diviem simpā-
tiskajiem pušiem no Pieninie-
raja zemniecības «centrā» —
Preiļos saka tā: «Izskatās, ka Hen-
rihs ar Evaldu saimnieko prātīgi.
Tik daudz paspējuši celtniecības
lietās, savas saimniecības nostipri-
nāšanā, ka prieks».

Henrihs un Evalds nav no tiem
vīriem, kas īpaši sūkstītos par
problemām. Viņi vienkārši daudz
strādā. Un daudzi rajona zemnie-
ki Henrihu un Evaldu var apbri-
not par to, ka samērā īsā laikā
sagādāta minimālā tehnika zemes
apsaimniekošanai, sarūpēti ganāmpul-
ks, ļoti daudz paveikts saim-
niecības ēku būvē.

Tik bagāta ferma — četrdesmit
ragulopu «galvas» laikam vēl nav
nevienu rajona jaunsaimniecībā.
Sodien Vibornie slauc desmit go-
vis, bet nākamgad slaucamo govju
skaits palielināsies vēl par sešām.
Rudenī bus pārdodami desmit bul-
liši, aug teliņi. Ir arī zirgs, piecas
sīvenmātes. Vārdu sakot, šāds lo-

pu lērums ir pabarojams un ap-
kopjams. Kūti cēla ar steigu, un
pērnruuden līdz ar pirmo sniegu
lopiņi bija zem jumta. Mehanizē-
ta slaukšana, kūtsmēslu izvākša-
na. Un tomēr. Lauku maize ir sū-
ra. Dienā vismaz sešas stundas
pauzē lopu apkopšanā, pārējais
laiks — celtniecībā.

Bija patīkami uzklaušūt pušus,
ka viņiem absolūti nav nekādu
pretenziju, bet drīzāk gan viņi ir
pateicīgi par pretimnākšanu agro-
firmā «Turība». Tur viņi iegādā-
jušies lielu daļu tehnikas — trak-
toru, kombainu (protams, norak-
stīti). Saimniecība palīdzēja ar
sēklas iegādi, nomīgoja tīrumus,
speciālisti neliedz padomu.

Varbūt kļūdos, bet man tomēr
šķiet, ka pērn Evalds un Henrihs
iekūla augstāku graudaugu ražu
nekā visi citi pārējie rajona fer-
meri. Mieži deva savus 40 cent-
nerus no hektāra. Tāpēc šogad ne-
bija jālien valsts kabatā, bet spēk-
barību iemainīja pret graudiem.
Grūti bija sagādāt sienu, jo lietā-
nā vasara krietni vien pakutināja
nervus. Mēģināja gatavot skābsie-
nu. Paši gan jautri atzīst, ka pir-
majā reizē īstas kvalitātes nebija,
bet ganāmpulka racionā tomēr lie-
ti noderejusi arī skābā maltīte.

Protams, nevarēju nepajautāt
par to, vai pirmie saimniekošanas
gadi ļauj savilkt galus kopā? Hen-
rihs atklāti atzina, ka, strādājot
agrofirma, bijis vienkāršāk: visu
ko nopelnījuši, varējuši tērēt bez
bēdas. Tagad, paldies dievam, ka
veikalos neesot ko pirkt — visa
naušana pagaidām aizējoj celtnie-
cības materiālu, tehnikas iegādei,
bankas kredītu atmaksāšanai.

Katru dienu jaunsaimnieki valstij
pārdod 130 litrus piena. Daļu slau-
kuma izdzirdina teliņiem. Bet lie-
lākā nauda (par pārdotajiem liel-
lopiem) vajadzīga kredītu dzēša-
nai, tehnikas iegādei. Pagaidām
nekas īpašs pāri nepaliek.

Latvijā nav bijuši pūsgadsimta. Mēs redzam Spod-
ribas nedēļas dalībnieces pēc darba Preiļu parkā.
Latvijas Republikas gados lauku sētu un sabied-
risko ēku organizēta sakopšana kļuva par valsts
saimnieciskā un kultūras politikas darba neatje-
mamam sastāvdaļu. Īpaši tas sakāms par periodu
no 1936. gada pavasara, kad iedibināja Spodri-
bas nedēļu. Tās uzdevums bija vispārēja valsts
teritorijas sakopšana ar tālāku uzturēšanu kārti-
bā. Spodribas nedēļa katru gadu notika kopā
ar Mežu dienām aprīļa pēdējā vai maija pir-
majā nedēļā. Katreiz tai bija sava devīze.
Piemēram, 1937. gadā — «Apkopsim un spodri-
nāsim savas sētas!», nākošajā gadā — «Spodri-
nāsim savas sētas!» utt. Īpaši uzsvērts bija, ka
Spodribas nedēļa ir pasākums, kura laikā ne-
var paveikt visu vajadzīgo un ka darbs jātur-
pina visu gadu.

Lielu vēribu nedēļas norisei pievērsa prese.
Notika rakstu konkursi un labākie autori saņēma
100 līdz 200 latu lielas naudas balvas. Par
spodribas un vispārējiem vides sakopšanas jau-
tājumiem rakstīja dažādu nozaru speciālisti:
agronomi, mežkopji, ekonomisti, daildzinātnieki,
mājturībnieki.

Labi iecerēto un aizsāktu pārtrauca 1940. ga-
da vasaras notikumi...

Un atkal pie mums atnāk Spodribas nedēļa.
24. — 30. aprīlī. Un atkal kā neatņemama Meža
un dārzu dienu sastāvdaļa. Šo dienu devīze
«Sakopsim Latvijas ainavu!» Un ar šo pašu de-
vīzi ir veidota literatūras un preses izstāde ra-
jona centrālajā bibliotēkā, kas stāsta par Meža
dienu vēsturi, par to kā veidot Latvijas ainavu,
sniedz daudzus citus praktiskus padomus un at-
gādnas.

Jau notiek trīs konkursi. Pedagogi iecerē-
juši visas Latvijas skolās rīkot «Zaļo stundu».
Baznīcās notiks aizlūgumi par Latvijas vidi. Tie
notiks visu konfesiju dievnamos. Uz šodien un
zināmi vēl daži datumu mūsu kopdarbam. 18.
aprīlī būs pieminēkļu aizsardzības diena un tās
organizēšanu uzņemas LDPAB. 26. aprīlī —
Cernobilas diena.

Vai būsīm spējīgi atjaunot seno tradīciju,
rādis mūsu visu kopdarbs.

Voldemārs ROMANOVSKIS

Jāņa SILICKA fotoreprodukcija

Saranskā gaida jauna smagā
automašīna. Pašiem jābrauc pakal.
Bet... par piegādi tomēr savus
trīs tūkstošus nāksies samaksāt
tirdzniecības bāzei. Jāpiekrīt Eval-
dam, ka ir nu gan joprojām vare-
na sistēma, kas «slauc» zemnieku,
ka put vien... Vēl divi gadi ar to
peļņas un tēriņu bilanci būs kā
būs. Jau cēlā šķūnīs, jāpabeidz ko-
tēdžas būve. Māja turpat vien li-
dzās vecāku sētai būvējas un ir
jau zem jumta. Visi celtniecības
materiāli (pat parkets grīdai) sa-
gādāti. Māmuļa steigšus dēlus pa-
beigt tās būvi un vest saimnie-
ces mājās. Jo visas sievietes rū-
pes viņai vien jau par smagu...

Kad lauku darbu jūrā iejūdzas
pusmūža vīri, tad tā visiem šķiet
pašsaprotama lieta. Kā to spēj iz-
turēt jauni cilvēki, kuriem, tā teikt,
taču savu reizi jāizraujas no mā-
jas ārā? Brāļu vārdiem runājot,
izeja ir tā, ka viņi ir divi, kuri
viens otram var atvēlēt «brīvdie-
nas». Arī vecāki piepalīdz. Viņu
skatījumā šī problēma atrisināsies
tad, kad pienāks kārta nopirkt jau-
nu automašīnu, kura viņiem ir
pirmās nepieciešamības lieta. Šī
labprātīgā «iejušanās» būs jāpa-
cieš vēl gadi divi. Ja pabeigs celtnie-
cību, tad daudzas problēmas at-
risināsies.

Tas nu ir nepārprotami, arī
Henrihs un Evalds to nenoliedz,
ka tie pāris gadi, kad viņi bija
aizrāvušies ar zirgkopību un zirgu
sportu, lielā mērā noteica izvēli —
klūt par jaunsaimniekiem. Vai
nesāp sirds, kad atceras šo aiz-
raušanos?

— Jā gan, — atzina puši. Pa-
tiesības labad jāatzīstoties, ka sā-
kumā bijusi doma par zirgu au-
dzēšanu. Apstākļi pagaidām no-
likusi visu savas vietās. Jāiesākot
saimniekot tā, lai ātrāk būtu nau-
dīga peļņama. Bet zirgi ir dārgi
un pagaidām nereaļs prieks.

Jautāju pušiem arī par roman-
tiku, kura taču nepārprotami bija
«mērnīgu lauku» sākuma. Toreiz
licies, ka tā peļņa nāks gada, di-
vu laikā, bet nu izjūsta arī dzīves
realitāte.

Aina ILJINA

Svētku gaidās

Varbūt rajona folkloras an-
samblu skates rosināti saviem
svētkiem gatavojas bērnu kolek-
tīvi? Jau divpadsmit bērnu folk-
loras ansambli ir pieteikuši savu
līdzdalību bērnu folkloras svētkos
«Zynu, zynu tāva sātu», kas no-
tiks 19. aprīlī Līvānu pilsētas
kultūras nama.

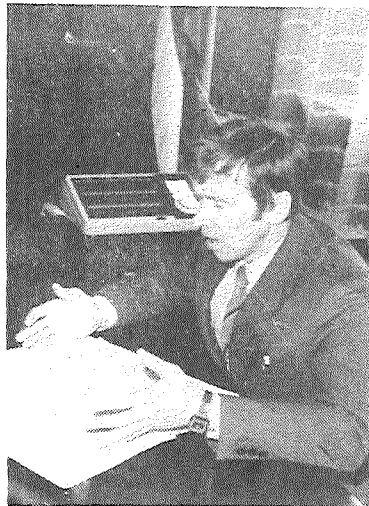
Rajona mūzikas skolotāju ap-
vienības vadītāja Ilona Balāško:

— Aicinu uz svētkiem visus bēr-
nu kolektīvus, kuri kopā ar mums
spētu nodziedāt trīs dziesmas: «Zy-
nu, zynu tāva sātu», «Skīratīsi
zusu pulki» un «Tumsa noce».
Katram vēl līdzi jābūt savas ap-
kaimes dziesmām un vienai rota-
lai, kuru varētu iemācīt pārējiem.
Uz svētkiem tiek gaidīti ansam-

blis «Kokle» no Rīgas. Maija
Kulakova un Valija Poikāne gā-
dā par tautas dāiļamata māks-
las meistaru un skolēnu rokdar-
bu izstādi. Atliek tikai piebilst, ka
pie pašrocīgi noformētiem gaidi-
ņiem vajadzēs izlīdzēties ar
līdzpāņemtajiem groziņiem. Un
tas viss notiks sveču gaismā.

Voldemārs ROMANOVSKIS

Kas nu kuram šai laikā, bet VISVALDIM KURŠITIM prātā jāpatur traktori un katlu māja, vecās kopmītnes un jaunās, mācību laboratorijas un vecais mācību korpuss, garāžas un saimniecības ēkas, mācību saimniecība un, protams, visi gandrīz pieci simti skolas audzēkņu, skolas problēmas, naudas, ēkas un to uzturēšana... Bet ēku, kā zināms, Jaunaglonas lauksaimniecības skolā sacelts daudz, un problēmu arī nav mazums. Un tās visas nu jau divi mēneši kā nākušas pāri skolas jaunajam direktoram. Bet ko viņš? Itin mierīgs. Norūpējies, bet apņēmības pilns stāsta par skolas šodien un rīt dienu, kādu to ir iecerējis.

— Lai varētu labāk izstāstīt par mūsu perspektīvajiem plāniem, jāinformē, ka jaunais izglītības likums paredz arodskolas sadalīt četros tipos. Tie būs: pamatarodskola ar vienu vai divu gadu apmācību, kurā uzņems pēc devingadīgās skolas beigšanas un apmācīs vienu amatu. Arodvidusskola būs ar trīs gadu apmācību, kur varēs apgūt sarežģītāku profesiju augstākā līmenī. Tā dos arodizglītību, bet atšķirībā no parastās vidusskolas — bez tiesībām tūlīt pēc beigšanas stāties augstskolā. Lai to izdarītu, būs nepieciešams mācīties vēl ceturto gadu — izlīdzinošajā kursā arodgimnāzijā. Arodgimnāzijā jābūt četrus gadus, un tā dos augstāku arodapmācības līmeni, kā arī tiesības stāties augstskolā. Arodskola pēc vispārējās izglītības iegūšanas vidusskolā iemācīs kādu arodu.

Mūsu skola pēc visa iepriekšminētā atbilst pamatarodskolas, arodvidusskolas un arodskolas statusam. Mērķis, protams, ir tiekties pēc arodgimnāzijas iedibināšanas Jaunaglonā.

Sobrīd trīsgadīgajās grupās apmācām plaša profila traktoristus mašīnistus un pavārus konditorus. Viengadīgajās grupās mehānizētās slaukšanas operatorus un lauku celtniekus (pēc devingadīgās skolas beigšanas), autoatslēdzniekus, metinātājus un traktoristus mašīnistus (pēc vidusskolas beigšanas). Visas trīsgadīgās grupas pabeigs mācības pēc jau iesāktā plāna, bet ar jauno mācību gadu sāksim uzņemt audzēkņus jaunās specialitātēs: zemkopis un māj-saimniecība.

Būvējam audzēkņi tiks sagatavoti uz jau izveidotās mācību bāzes, to papildinot ar jauniem mācību priekšmetiem, iemācām, kas nepieciešamas, sākot darbu zemnieku saimniecībā. Piemēram, zemkopjiem plaši mācīsīm laukropību, lopkopību, saimniecības mācību, celtniecības un galdniecības darbus. Prakses viņi varēs iziet gan savās saimniecībās, gan pie labākajiem saimniekiem. Tur viņiem būs vislabākā prakse un pieredze. Māj-saimniecēm mācīsīm rokdarbus un visu nepieciešamo, lai saimniekotu lauku sētā. Šai specialitātei būs divi novirzieni: ēdienu gatavošana un lopkopība, bet atšķiras tie tikai stundu sadalījuma ziņā.

Jādomā par jaunu specialitāšu izveidošanu skolā, taču nav zi-

Uz kuru katru vietu gulbji nelido

ņāms, kāds ir pieprasījums, vai bus problēmas ar darba vietām. Piemēram, pēc mehanizatoriem uz sadali agrāk brauca saimniecību direktori, galvenie inženieri. Tagad mūsu puīši meklē darbu paši. Arī pavāres pašas domā par nākošo darba vietu. Līdz šim slaucējas amatam nebija prestiža. Meklējām audzēkņus pa palīgskolām. Beidza viņi, bet strādāt tāpat negribēja. Skaidrs, ka šai situācijā kaut kas ir jāmaina. Tagad jau minētās pamatprofesijas būtībā paliek tās pašas, bet profils plašāks, vispusīgākas zināšanas. Centīsimies dot vairāk prakses, mazāk teorijas. Ar tādu domu, lai mūsu zemkopis un māj-saimniecība pēc skolas beigšanas varētu sākt kopā saimniekot.

Skaidrs, ka turpmāk pie darba vajadzēs turēties. Labi amatu mācīt un — labi mācīties. Maz ir tādu audzēkņu, kas paši bez atgādinājuma mācītos, pārsvarā tās ir meitenes. Bet, ja nu uz ko esmu nolēmis pastāvēt, tad — uz disciplinētību un apmeklētību. Tad zināšanām jābūt. Perspektīvā vispārīglokošo, sevišķi eksakto priekšmetu — matemātikas, ķīmijas, fizikas — stundu skaits samazināties.

Arodskolās vairāk vietas jāatvēl ražošanas apmācībai, specialitātei, arī — humanitārajiem priekšmetiem — vēsturei, valodai, cilvēka un sabiedrības mācībai. Galarezultātā mūsu audzēkņiem būs arodizglītība nevis pilna vidējā izglītība, tāpēc pilns vidusskolas kurss, uz to neorientētiem cilvēkiem, šais skolās nav nepieciešams.

Jāatceras jau arī, ka dāvinātai atzīmei nav vērtības... Ko gaidītu no audzēkņiem? Ka nenāks tie paši sliktākie, ka uz vidusskolu ies tie, kuri gribēs stāties augstskolā, un līdz ar to arī pie mums būs labi jaunieši ar labiem raksturojumiem. Obligātā plāna, cik audzēkņu jāuzņem, mums nav, bet, protams, gribētos, lai vairāk Prieku un apkārtējo rajonu jaunieši nāktu pie mums, nevis uz Ērgliem, Sauku, citām skolām, kuras, starp citu, nav neko daudz labākas par Jaunaglonu. Ceru, ka audzēkņu skaits ziņā paliks līdzšinējā līmenī. Varbūt jaunās profesijas jauniešus ieinteresēs.

Saglabāsim skolā arī kvalifikācijas paaugstināšanas grupas un sešu mēnešu šoferu kursus, tikai iespējams, ka tie drīz būs maksas.

Ir arī skaidrs, ka skolai vajadzīga sava palīgražošanas nozare. Mācību saimniecība ienākumu nedos, tur tik vien izaudzējam, lai paši apēstu. Ir doma kopā ar pagastu izveidot galdniecības cehu, kur varētu ražot vienkāršas mēbeles, un pušiem būtu arī prakses vieta. Arī par kulinārijas cehu jāpadomā. Idejas ir, bet grūti ar naudas līdzekļiem. Daudz ēku sacelsts, tās visas jāuztur kārtībā, jāremontē, jāiekārto. Tagad jāpieprasa zeme, un nevar zināt, kā būs ar nodokļiem. Labi jau būtu, ja skolām nevajadzētu maksāt nodokli par zemi, kur izvietotas mācību ēkas.

Teritorija pie mums liela, bet toties — arī daba skaista. Spēj tik sakopt. Kā gribētos atjaunot veco elektrostaciju, dzirnavas. Te arī bijusi gimnāzijas ēka. Būtu, kur tūristiem iegriezties. Jāsāk kaut kas darīt. Kaut vai — ar regulāru uzkopšanu, apstādījumu izveidošanu ap skolu. Gribas, lai uz Jaunaglonu cilvēki brauktu, lai būtu par ko papriecāties. Laiks mums atcerēties pienākumu pret šo vēsturisko vietu.

Par mūsu sadzīvi. Protams, protams... kopmītnes. Tā ir liela problēma visām arodskolām. Paš-

laik cenšamies nostādīt labāku līmeni pasniedzēju un meistaru atbildību par to, kas notiek kopmītnēs. Bez tā, ka ir kopmītnu komendants, ka katrā stāvā ir audzinātājs, katru dienu kopmītnēs jābūt kādam no meistariem un pasniedzējiem. Vienu brīdi šis noteikums netika pildīts, tagad tā ir stingra prasība. Nupat tika izveidota arī speciāla štata vieta — direktora vietnieks audzināšanas darbā, un viņa darba profils būs nevis darbs skolā, bet gan — kopmītnēs.

Daudz cieš kopmītnes no nesaudzīgas attieksmes pret inventāru. Turpmāk par katru nodarījumu būs jāatbild konkrētam vainīgajam, vai nu sabojāto mantu no jauna izgatavojot, vai tās vērtību atskaitot no stipendijas. Jauno mācību gadu sākot, kopmītnēs paredzēts remonts, un tad jau nebūs nekādas žēlastības demolestājiem.

Citādi? Kā visur, kur dzīvo jaunatne. Ir videofilmas, reizi nedēļā diskotēka, ir interesantas sporta sekcijas — karatē, svarcelšana, vieglatlētika. Un kā jau parasti, tas kurš vēlas, var sevi pilnveidot, kurš nevēlas, to arī nepie-spiedīs.

Ar pasniedzējiem turpmāk tiks slēgti līgumi. Ar mani kā ar direktoru līgumu slēgs Lauksaimniecības ministrijas Skolu pārvalde, es — ar saviem vietniekiem, viņi — ar saviem darbiniekiem. Tad ikvienam būs skaidri viņa pienākumi. Vispār skolā ir pāri 30 meistariem un 20 pasniedzējiem. Kopā ar tehniskajiem un mācību saimniecības darbiniekiem esam pie 140 cilvēkiem. Daudz. Liela daļa no viņiem sen te strādā, ir ar lielu pieredzi. Vēl jau visi ir savās vietās un, domāju, tur arī paliks. Taču jāpazīnās, ka perspektīvā radīsies darbaspēka konkurence. Un tas nav slikti, jo garantēs kvalitatīvu darbu. Starp citu, arī mēs beidzot esam saņēmuši algu paaugstinājumu.

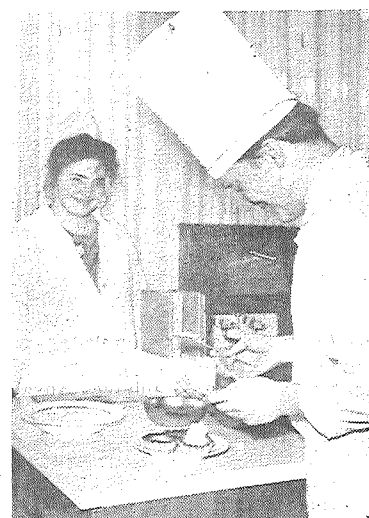
Audzēkņiem palielinājušās stipendijas. Tagad katrs saņem 90 rubļus mēnesī. Tiesa, agrāk ēdināšana bija par brīvu. Tagad, cik nu noēd, tik atskaitām no stipendijas (būtībā no kompensācijas daļas). Arī apģērbs visiem nav par brīvu, tikai bāreņiem. Atzskārām sāpīgu tēmu. Ne mazums problēmu skolai bija ar audzēkņiem, kas uzņēmti pēc palīgskolas beigšanas. Lielas grūtības bija ar viņu darbā iekārtošanu. Turpmāk ne skola par šiem bērniem atbildēs, bet gan izpildkomiteja, no kuras teritorijas viņi nākuši. Šī iestāde tad rūpēsies par viņu nosūtīšanu uz palīgskolu, par viņu dzīvesvietu un darbā iekārtošanu. Jaunaglonā turpmāk audzēkņus no palīgskolām neuzņemsim.

Nu, ko lai jums vēl tādu pastāstu. Nekas radikāls vēl nav izdarīts. Bet gribas cerēt, ka tas, ko darīsim, cels Jaunaglonas skolas prestižu, ka pie mums labprāt nāks mācīties jaunieši un ka aizies ar labām, saimniekošanai vajadzīgām zināšanām.

Neko radikālu jaunais direktors pa diviem mēnešiem patiesi nav izdarījis. Bet viņam ir pilns portfelis ar dokumentiem, instrukcijām, nolikumiem, projektiem. Un pilna galva ar problēmām un idejām. Un viņam ir liela skola, pilna ar darbīgiem cilvēkiem.

Bet ezermalā pie skolas pa to laiku atlidojuši gulbji, par ko direktors teic: «Ja būs gulbji, viss būs labi». Patiesi, jo uz kuru katru vietu un pie sliktiem cilvēkiem gulbji vis nelido.

Direktora (augšējā attēlā pa kreisi) stāstījumu pierakstīja S. JOKSTE.
Skolas ikdienu fotogrāfēja J. SILICKIS.

Lietuvas un PSRS delegāciju tikšanās

VILŅA («Baltija» — LETA). Aprīļa pirmajās dienās Kremli noritēja Padomju Savienības un Lietuvas delegāciju darba tikšanās. PSRS delegāciju vadīja PSRS premjerministra pirmais vietnieks V. Dogužijs, Lietuvas delegāciju — Lietuvas Republikas Augstākās Padomes priekšsēdētāja vietnieks Č. Stankevičs.

Tikšanās gaitā puses saskaņoja sarunu mērķi un vairākus svarīgus to principus, kā arī delegāciju darba organizācijas un procedūras jautājumus. Tika noteiktas

problēmas, kas jāapspriež nākamās tikšanās laikā. To plānots rīkot aprīļa beigās vai maija sākumā.

«Zēl, ka Padomju Savienības pārstāvji atteicās fiksēt tādu pašsaprotamu lietu kā spēka nelietošana. Kā gan viņi iedomājas sarunas, ja viena no pusēm lieto spēku? Nav noteikta arī nākamā tikšanās vieta. Lai gan mēs piedāvājam to rīkot Viļņā, jautājums pagaidām paliek atklāts,» teica Vītauts Landsbergis.

Caur dziesmu atdzimstot

dzas citas dzied Vidsmuizas folkloras ansamblis: 18 sievas, trīs Jāni, 5 skolas bērni un trīs mazie. Bet aizsākumi tam meklējami 1983. gadā, kad rudenī kopā pulcējās piecas sešas sievas, lai apgūtu sev svešo un sarežģīto «Dobulota tej plavena». Lai arī bija grūti, kā jau jebkuru darbu uzsākot, tomēr dziedātgrība visām bija jo noturīga. Un tad jau varēja arī pirmo reizi rādīties atklātībā. Polikarpa Cernavska keramikas izstādē skolā tika nodziedātas pirmās četras dziesmas.

Jevgēnija Audare, Jevgēnija Škestere un Anna Vaivode uzsāka aktīvi pierunāt dziedāt jaunajā an-

kopu saietā, bet jau 20. aprīlī rīko paši savus folkloras svētkus un, protams, rokdarbu izstādi.

Rokdarbi, tautas lietišķā māksla — tā ir jo būtiska iezīme kolektīva darbā. It sevišķi tērpu sarūpēšanā. J. Škestere bija neaizstājama tautas tērpu rakstu sameklēšanā, pati piegriezta blūzes, tagad arī brunčus. Savukārt Marija Dārzniece ir nepārspējama zeķu adītāja (ne par velti strādā «Daiļradē»). Arīdžan Rēgina Škestere ir jo prasmīga rokdarbniece. Katrai ansambļa dziedātājai ir kāds savs vaļasprieks. Tekla Mičule ir vienreizēji skaistu puķu audzētāja, bet Valentīna Osāne — garšīgu sieru sējēja.

Anna Vaivode, Veneranda Priževite un Jevgēnija Škestere zina dziesmas jebkurai dzīves gadījumam. Zina vēl no vecmāmiņu laikiem. Un pamazām tās kļūst par kolektīva repertuāra neatņemamu sastāvdaļu. Bet šeit notiek jo nopietna atlase. Ne visas no piedāvātajām dziesmām tiek atzītas par savām. Toties jo mīļa ansamblim ir kļuvusi Rudzātu «himna» «Pasoki, broleiti, kur siļtoka saule?». Šī dziesma ar nošu pierakstu tika nodota «Teiksmi» no ASV, ar kuru galenīši sapazinās Vispārējo latviešu dziesmu svētku laikā. «Teiksma», atgriezies mājās, rīkoja savdabīgu atskaņas koncertu, kurā iekļāva šo dziesmu. Tā ļoti iepatikusies arī skatītājiem, un pēc programmas to dziedājuši visi kopā.

Skanīgās balss īpašniece bibliotekāre Olga Upeniece parasti uzsāk dziesmu, bet Venerandas Pri-

ževites «Timsā mani tautas vedē» ir jau Latvijas radio fonotēkā. Jānina Trūpa ir laba krievu tautas dziesmu zinātāja. Pagaidām tās skan tikai ansambļa mājupceļā pēc vieskoncertiem. Vanda Ozoliņa un citas ansambļa dalībnieces dzied arī baznīcas kori.

Ļoti būtisks moments, kas satur kopā šo kolektīvu, ir ciema un kolhoza vadošo speciālistu līdzdarbošanās. Parasti centrējoša ir pāgasta izpilddarbošanās priekšsēdētāja Leontīnes Salenieces darbošanās. Viņa mēģinājumiem pat atvēl savu kabinetu. Un nu nekādi neiztikt bez Kupru ģimenes. Pats kolhoza priekšsēdētājs palīdz gan materiāli, gan līdzdziedot. Bet skolotāja Anna Kupre ir ansambļa vadītāja. Viņa ļoti seko, lai balss būtu saskaņotas, lai katrā dziesmā būtu atbilstošs pavadījums, lai... Vārdu sakot, lai ansamblim būtu sava seja, sava stāja. Un, kā redzams, viņai tas ir izdevies.

Atliek vēl tikai pieminēt divus Jāņus: Upenieku un Ozoliņu. Bez viņiem tas ansamblis jau tāds sievu kolektīvs vien būtu. Bet ja vēl nākt klāt sīkās bērnu balstiņas, — tad jau dziedājums ir pilnskanīgs. Tā, kopā dziedot ģimenēm, vecākiem ar bērniem un mazbērniem, veidojas kolektīvs, kuru nu mēs pazīstam kā Vidsmuizas folkloras ansamblī. Tā caur seno tautas dziesmu atspīd garagaisma, atnāk tautas tikums un veidojas nesaraujama paaudžu saite.

Voldemārs ROMANOVSKIS

● Attēlos: kolektīvs uzstājas rajona folkloras ansambļa skatē; pirmisliedni mēģinājumā.

Jāņa SILICKA foto

Kļuvuši zināmi rajona folkloras ansambļu skates rezultāti. Pēc žūrijas vērtējuma rajonu Starptautiskajā folkloras festivālā «Baltica — 91» pārstāvēs Vidsmuizas, Riebiņu folkloras kopas, Līvānu «Latava», Saunas etnogrāfiskais ansamblis un rezervē būs Preiļu ciema kolektīvs. Ar šo publikāciju aizsākam stāstījumu par mūsu folkloras kolektīviem.

eksotu koku un krūmu sugām. Tas viss kopā veidoja un veido kultūrvidi, jo plīkā vietā nekas nerodas pats no sevis. Baznīcas kordziedāšana veicināja un izkopa tautas dziedātprasmi. Veicināja. Bet saglabāja tā pati tautasdziesma.

Un noteikti tās, kuras divdesmitajos gados šeit pierakstīja. Tās melodijas, kas komponistu apdārēs ir kļuvušas ļoti populāras. Lai minam kaut vai A. Kalniņa «Dziedot dzimu, dziedot augu», J. Graubina «Trīcēj' kalni, skanēj' meži», A. Jurjāna un S. Broka apdārēs «Aiz ezera baltī bērzi», A. Jurjāna «Toli dzeivoj muna mīlo»...

«Sokit broli, sokit mosas, kur palika senī laiki...» — var dzirdēt šodien. So un daudzas jo dau-

sambli citas sievas. Ne vienmēr tas izdevās uzreiz. Bet pamazām, palēnām kuplinājās dziedātāju skaits. Ansambli vadīja Juris Teilāns, piepalīdzot atrast īsto toni ar akordeona palīdzību.

Plašāka sabiedrība ar jauno kolektīvu tikās Ciemu dienās Preiļos. Tad sekoja ansambļa piedalīšanās Zemgales novada folkloras dienas Jelgavā, pēc tam — Rēzeknē. Ļoti zīmīgs bija kolektīva uzgājiens Latgales dziesmu svētkos Daugavpilī ar apdziedāšanas dziesmām. Aizvadītā gada tās piedalījās Rīgas Latgaliešu biedrības Lieldienu ballē, bet šogad — ciemojās Dekšārēs, kaimiņu rajonā. Tikko ar 25 minūšu programmu galenīši piedalījās Rēzeknes aprīņa folkloras

Aicina Ķīna un Singapūra...

... un arī — Grieķija, Indija, Turcija, Jaunzēlande... Kā mūzika mūsu ausīm šķiet šo tālo, eksotisko valstu nosaukumi. Taču tie ne vien viļina un sauc no savas neapjaušamās tāles, bet arī aicina pavisam reālā ceļojumā. Reālā gan, taču tikai tiem, kuru īpašumā ir daudz jauki čaukstošu dolāru.

Lieta tā, ka Starptautiskais jaunatnes tūrisma birojs «Sputniks» caur LJPS organizāciju piedāvā Latvijas jauniešiem doties ceļojumos uz daudzām pasaules valstīm. Diemžēl sapnis par īstenību var kļūt vien ar dolāru palīdzību. Cik daudz to vajag? Lūdz: ceļojums uz Ķīnu, šķiet, nav pārāk

dārgs — tikai par 210 ASV dolāriem. Lai redzētu Franciju, nepieciešami vien 80 ASV dolāri dienā (ceļojums — 9 dienas), ASV — 120 dolāri dienā (ceļojums — 14 dienas) utt. u. tml.

Tā, lūki! Bet ja šīs summas jūs nebiedē un nepārsteidz, ja atvaļinājuma laikā gribat paelpot gaisu citos platuma grādos, tad ar dolāriem kabatā varat doties uz rajona progresistu mitni. Cik zināms, priekšroka gan tiksot dota naudīgākajiem progresu savienības biedriem, bet, ja tie savus dolārus šādiem mērķiem tērēt nevēlēsies, tad ceļazīmes varēs iegādāties arī LJPS nebiedri.

S. JOKSTE

Preiļu novada anekdotes

Satiekas divi poligrāfisti.

95-gadīgais pensionārs:

— Kad es savā laikā paklusām saliku politisko grāmatīņu «Ko darīt?», nokļuva Sibīrijā, bet tipogrāfijas vadība bija palaista brīvā maižē.

Nesenas poligrāfijas vidusskolas absolvents:

— Kad es nesen pa klusām saliku politisko anekdožu krājumu, saņēmu trīs simtus rubļu, bet tipogrāfijas direktors un galvenais inženieris uzcēla pa vasarnīcai un nopirka pa vieglajai automašīnai.

× × ×

Pacietības kalngals: Daugavpils ielā Preiļos netālu no tilta pār Preiļupī vairākas lielas un ar ūdeni pilnas bedres tuvāko māju iemītnieki nolēmuši aizbērt ar zemi, ko saslauka... uz sliekšņa.

Tiesas hronika

Georgijs Melnikovs, dzimis 1951. gadā, dzīvo Līvānos, nekur ne-strādā, 10. janvārī iedzēris brauca autobusā, uzplījis pasazieri, daudz cilvēku klātbūtnē, lai bērnu, lamājās. Arestēts uz 10 dien-naktīm.

Vitālijs Belovs, dzimis 1946. gadā, dzīvo Līvānos, strādā stikla fabrikā, 20. janvārī dzerumā dar-ba vietā ar sievu izraisīja skan-dālu, nodarot viņai vieglus miesas bojājumus. Arestēts uz 10 dien-naktīm.

Ivans Mihailovs, dzimis 1958. gadā, dzīvo Preiļos, strādā par elektromontieri, dzerumā sastrīdē-jās ar sievu, savā dzīvoklī izsita loga stiklus. Arestēts uz 5 dien-naktīm.

Antons Ubagovs, dzimis 1962. gadā, dzīvo Līvānos, nekur ne-strādā, 8. februārī dzerumā aiztu-rēts, huligāniski uzvedās mili-cijas nodalē. Viņu milicija dze-rumā aizturējusi jau vairākkārt, bijis atskurbtūvē. Ubagovs are-stēts uz 15 diennaktīm.

Olegs Kirilovs, dzimis 1966. gadā, dzīvo Preiļos, nekur ne-strādā, 8. februārī iereibis gā-ja svešos dzīvokļos, lamājās, pār-

baudīja virtuves skapišus, uz aiz-rādījumiem un protestiem nereaģē-ja. Arestēts uz 8 diennaktīm.

Pjotrs Kirilovs, dzimis 1969. gadā, dzīvo Līvānos, nekur ne-strādā, 12. februārī ap pulksten 20 traucēja naktsmieru Rīgas ielas 228. mājā, daudzja durvis, lamā-jās. Arestēts uz 15 diennaktīm.

Azerbaidžānā dzimušais Mails Madirovs, agrofirma «Turība» strādnieks, piekāva nepilngadīgu zēnu. Viņam uzlikts 25 rubļu naudas sods.

Jānis Gailītis, dzimis 1963. ga-dā, strādā Gailišu kopsaimniecībā, dzerumā iegāja Preiļu Daugavpils ielas 48. mājā, sarīkoja skandālu četrgadīgā bērna klātbūtnē. Are-stēts uz 15 diennaktīm.

Ivans Bogdanovs, dzimis 1948. gadā, dzīvo Līvānos, strādā Jē-kabpils rajonā, 24. februārī dze-rumā lamājās ar tēvu un māti, draudēja tēvam ar nazi, aizturēts milicijā turpināja huligāniski uz-vesties, daudzja kameras durvis. Arestēts uz 10 diennaktīm.

Aleksejs Kasickis, dzimis 1969. gadā, dzīvo Preiļos, strādā remontu un celtniecības pārvaldē, 26. februārī dzerumā uz ielas

sadaudzīja pudeli, uz aizrādīju-miem nereaģēja. Sodīts ar 75 rubliem.

Mihails Krasņakovs, dzimis 1951. gadā, dzīvo Līvānos, strādā par apavu meistaru, 28. fe-bruārī dzerumā darba vietā apmek-lētāju klātbūtnē lamājās, izmētāja drēbes. Arestēts uz 5 diennak-tīm.

Kopsaimniecības «Ezerciems» strādniekam Jānim Vuškānam iz-teikts bridinājums par to, ka viņš ar traktoru bez jebkādas vaja-dzības brauca pa kaimiņu pa-galmu, līdz ar to traucējot mieru un kārtību.

Agrāk administratīvi sodītais Preiļu iedzīvotājs Dmitrijs Fjo-dorovs, Preiļu tirdzniecības bā-zes krāvējs, 6. martā ap pulk-sten 16 pilsētas centrā dzerumā nepieklājīgi uzvedās. Arestēts uz 12 diennaktīm.

Valdis Sondors, dzimis 1970. gadā, dzerumā lamājās uz mili-cijas darbiniekiem, traucēja vi-ņiem pildīt dienesta pienākumus. Arestēts uz 10 diennaktīm.

Pāvels Kozlovs, dzimis 1966. gadā, dzīvo Rušonas pagastā, strādā Gailišu kopsaimniecībā, 7. martā Gailišu centrā traucēja mili-cijas darbiniekiem pildīt dienesta pienākumus. Arestēts uz 10 diennaktīm.

Vladimirs Portnovs, dzimis

1954. gadā, dzīvo Līvānos, strādā stikla fabrikā, 18. martā dzerumā dzīvojamās mājās kāpņu telpā pretojās milicijas darbiniekiem. Sodīts ar labošanas dar-biem darba vietā uz 2 mēnešiem, atvelkot 20 procentus no darba algas.

Kopsaimniecības «Nākotne» strādnieks Pjotrs Bogdanovs 21. martā dzerumā sarīkoja skan-dālu ģimenē. Sodīts ar 50 rubliem.

Ivans Kosickis, dzīvo un strādā Pelēču pagastā, 21. martā iereibis kopsaimniecības Omulka fērmā piekāva sargu. Arestēts uz 15 diennaktīm.

Apvienības «Ražība» strādnieks Jānis Pauriņš dzerumā sarīkoja skandālu ģimenē. Arestēts uz 8 diennaktīm.

31. martā Līvānu būvmateriālu kombināta strādnieks Aivars Vil-cāns, Jekabpils autobusu parka soferi Izidoris Pastars un Jānis Kodars iereibuši huligāniski uzve-dās Preiļu autoostas laukumā, sastrīdējās ar privātajiem sofe-riem, aizturot pretojās milicijas darbiniekiem, mēģināja izraisīt kautiņu, tādēļ pret daudzonām vajadzēja pielietot asaru gāzi. Visi trīs «varonīgie» zēni are-stēti uz 10 diennaktīm katrs.

Pēc rajona tautas tiesas mate-riāliem faktus apkopoja

E. RINČA

Gaidām uzņēmēju priekšlikumus

Preiļu rajona Tautas de-putātu padomes izpilddomi-teja aicina uzņēmējus līdz šī gada 30. aprīlim griezties ar saviem konkrētiem priekšlikumiem par Preiļu pilsētas atveseļošanas kom-pieksa (pirts) izdevīgāko un racionālāko izmantošanu, ku-rus viņi paši varēs realizēt, slēdzot līgumu ar rajona iz-pilddomiteju uz abpusēji iz-devēgiem noteikumiem. Ir iespēja iekļaut šīni projekta daļu no Preiļu pilsētas vies-nīcas.

Ar priekšlikumiem un pec informācijas griezties rajona izpilddomitejā, tālrunis 22672, 39. kabinets.

I. SNIKERS,
rajona izpilddomitejas priekšsēdētājs

Laikmeta

1967. gada 25. oktobrī Stockbridge tēvs Jezups Grīšāns, uzsākot savu memuāru izdošanu, vēltījumā rakstīja: «Dorģajai tēvu zemei, mūnai nūmīlotai Latgolai, kur muns šūpeļš beja korts un kur muni senči dus Diva mirā, Latgolas mūceklim un varūnim, kuru vordi vīneigi Divam ir zynomī, Latgolas tāvīm un motēm, kas, gūdeigi dzeivodami, kūpe sovu sātu un audzinoja krītņus dālus un meitas, sovīm tauti-šīm dzimtinē, emigrācijā un vōrg-stušašim Sibīrijā, vysīm nanu-gurstušašim latgaļu gora darbi-nīkim un latgaļu lītas aizstovīm, un kotram vīnam, kam kryutis pūkst latgaļa sirds un kurā vēl ir dzeiņa mīlēsteiba uz sovu vōlūdu un seņču atstotū montojūmu, veļteju šū gromotu kai mīlēsteibas, atzīneibas un patei-ceibas aplīcinojumu nu sovas sirds dziļumā.»

So rinda autors, atskatoties uz savas dzīves 76 gadiem, radīja triloģiju «Pa atmiņu stygom», kurā stāsta par saviem klejpojumiem plašajā pasaulē un tikšanās ar dažnedažādiem un dažādu uzskatu cilvēkiem. Neatsveramas ir viņa sniegtās ziņas par Latgales garīdzniekiem, par latviešu katoļu garīdznieku vecāko paaudzi, par

Latgales katoļu vājāšanu krievu cara laikos. Autors lielu uzmanību veltī latgaliešu morāles jautājumiem.

Katrs labas gribas cilvēks, vai viņš būtu ticīgs, vai ateists, vai augsti skolots, vai vienkāršs darba darītājs, nevar apstrīdēt, ka jautājums par cilvēka dzīves mērķi pieder pie visnopietnākajiem un svarīgākajiem jautājumiem. Dažādi cilvēki dažādi pieiet pie šī jautājuma atrisināšanas, un katrs to saprot pa savam. Pildot savu uzticības zvērestu Dievam, tēvs Jezups Grīšāns raksta par Latgales ļaudīm: «Jā, na tikai ticēja, kai Kristus mōceja, bet arī tai dareja, tai dzeivoja. Ticeiba bez lobim dorbim ir myruse.»

Jezups Grīšāns piedzima 1891. gada 18. novembrī Orehovkas folvarkā un tika kristīts Kautnatas baznīcā. Kad puikam bija apmēram divi gadi, vecāki pārcēlās uz Mūkāniem. Apmēram 4 gadu vecumā māte sāka mācīt zēnu lasīt latviešu valodā, protams, pēc pārtaru grāmatas. Skolas gaitas tika aizvadītas Bukmuižas un turpinātas Rēzeknes pilsētas skolā.

Kopā ar Jezupu Grīšānu skolu beidza P. Strods, B. Sloskāns

(biskaps). Ontons Sļahota, Kambala un citi. Tas bija 1907. gadā. Vecāki toreiz dzīvoja Noviku folvarkā, kuru tēvs bija nopircis. Tēva brālis Jānis dzīvoja Pēterpili un strādāja spiestuvē. Tika izlemts, ka Jezups brauks uz Pēterpili pie sava krusttēva. Šeit jaunais censonis beidza grāmatvežu kursus un dabūja darbu kādā no bankām. Bet savu bijušo skolas biedru pamudināts, Jezups Grīšāns iestājās Garīgajā seminārā. 1916. gada jūnijā viņš saņēma Pēterpils arhidiecezes Kūrijas rakstu, ar kuru tika nozīmēts

liecinieks

par Dreiju draudzes vikāru. Šeit jaunais baznīckungs nostrādāja līdz 1920. gadam. Brīvajā Latgalē Grīšāns strādāja Karsavā, Ilukstē, Bebreņē, Dagdā un Rēzeknē.

«Myusu latgališi sasašķalēja partijos un apkaroja vīns ūtru. Kur vajadzēja kūpejim, vīnotim spēkim strodot un ceineitis par apkryudeitim latgališim, tur jī plēsēs sovā storpā sapulcēs un kengoja vīns ūtru presē. Es tū navareju pacist un navareju saprast, kai vīnas tautas dāli, inteligenti, izgleitoti cylvāki, partiju vodūnī beja tik navinproteigi. Kur vajadzēja nest lobumu sovīm tautišim, aizstovēt jūs intereseš, tur jī zvejoja bolsus nu zemnikim, lai tyktu Saeimā. Kod taidš «tautas porstovs» beja ticis par deputātu vai kaudu lelu kungu, tod jam zemniki vairok nabeja vajadzēigi, — jys ryupējos tikai par sovu personeigū lobumu.»

Sis, arī mūsdienās jo aktuālais, Jezupa Grīšāna secinājums spīda viņu padomāt par pātiesanu uz klosteri. Viņš gribēja atbrīvoties no politikas, no pasaulīga tukšuma un nodoties tikai garīgā darbam, dvēseļu pestīšanas darbam. Latvijā tolaik bija jezuitu, kapucīnu un marijanu klos-

teri. Grīšāns izvēlējās marijanus, lai arī ne visai patika viņu darbība. Ar 1935. gada 25. martu sākas viņa darbība marijanos. Pēc tam viņš veselus sešus mēnešus braukāja pa Lietuvu no vienas marijanu mājas uz otru: katrā vietā gribēja redzēt klosteru dzīvi un tā darbību. Rudenī viņš atgriezās Latvijā, un pēc šeit pavadītās ziemas aizbrauca uz Romu. Šeit viņš studēja «Angelikum» universitātē. Beidzoties pirmajam studiju gadam, aizbrauca ekskursijā uz Palestīnu un Ēģipti.

Pēc atgriešanās no Romas J. Grīšāns tika nozīmēts par Viļņu draudzes prāvestu, bet pēc nepilna gada uz Rēzekni — par izdevniecības «Dorbs» un «Zīneiba» vadītāju un pilsētas marijanu mājas priekšnieku. Tad sekoja divu okupāciju gadi, bet sākot ar 1944. gadu braukāšana pa ārzemēm: Vāciju, Itāliju, Argentīnu, Amerikas Savienotajām Valstīm.

Ar Jezupa Grīšāna atmiņu fragmentiem mūs šodag sola iepazīstināt Raiņa Literatūras un mākslas vēstures muzejs, izdodot viņa grāmatīņu.

Voldemārs ROMANOVSKIS

ATTEĻA: Jezups Grīšāns.

Jāņa SILICKA fotoreprodukcija

Pa atmiņu stygom

Fragmenti

II. KOMUNISTI LATGOLA (1918 — 1919)

Isastoja 1919. gada pavasars. Latviešu karaspāks un partizāni par kotru cenu gribēja otrok atbreivot Latgolu nu komunistim un topec spide bez zēlesteibas. Frontē «tovarišči» goja slikti, un komunisti pamozom evakuējos un atsako. Preiļi beja tys punkts, kur parosti apstastoja uz ilgoku voi eisoku laiku kai karaveiri, tai ari evakuātos istodes. Sakarā ar naveiksmi frontē komunisti beja dusmeigi un nykni, un sevišķi uz goredznīkim, kurus jī uzskateja par sovīm vyslelokim inaidnikim. Maņ isasoce gryuti laikī.

Kaidā pavasara dinā Preiļūs sabrauce jūti daudz komunistu, ti beja begli, iredni nu evakuātom istodem, un storp tim beja taidi, kuri gribēja mani «likvidēt».

Nu šo laika un leidz komunistu varas beigom Latgolā Preiļi vysod beja porpildei ti ar komunistim — beglim. Vini izbrauce, ūtri ibrauce, un tai pastoveigi.

Si sorkoni begli, ibraukuši Preiļūs, tyulen goja uz vitejū ispolkomu un pipraseja lobus un ertus dzeivukļus. Pymajā vitā stoveja plebanija, un zynoms, uz plebaniju brauce «važnoki» kungi, kai štāba priekšniki, kamanderi, komisari, politruki un cyti ar sovu «svitu» un kanceleju. Tei tauta, kai vālok porsajicynoju, dēl manis beja lūti beistama. Jūs ibraukšona parosti nūtyka vokorā. Nūvorguši, olkonī ar lomošonus un blaustēšonu jī drozēs plebanijā, un pyrmais jūs jautojums beja: «Gde pop?» (Kur pops?)

Izeju satikt «milūs gasteņus». Irāudzejuši mani, soc sveicynot pec komunistu «etiketes»: ar lomu vordim, «matuškām», izsmiklī un vysaidim komplimentim. Vālok pidraudādāmi soc praseit adamu, vysaidas lītas, vysaidus gordumus. Voi tev tys ir, voi nā, tys jim mozokais. Jī uzbļau, uzsyrt ar dyuri uz goda, sacārt ar koju un blāun:

«Podavaj poskoreji!» (Dūd šur dreizokli!)

Vajadzēja kaut kai apmīrynot jūs piprasejumus un byut lūti laipnam un «priceigam», turūt pi sevis taidus ivārojomus vīsus. Zynoms, «gastenī» ijēme vysus kambarus un dēl saimnika naatstoja nivina.

...Tumār dzeivošona kupā ar komunistim na diszyn cik beja pateikama. Vysi kambari un vyrtuve beja porpildei ar komunistim. Prāvesta ustoba dzeivoja brigades komandērs, zālē beja jo kanceleja, porejos ustobos dzeivoja cyti «varas» veiri. Es sovā ustobā jutis kai jārs vylku borā. Kai tik izisi nu ustobas, tyulen soc izsmīt, lomot un saceit vysaidus komplimentus.

Jim beja lels San Bernarda suns, nuzogts nu X kunga. Tū suni jī vodoja leidza. Kod es izgoju nu sovas ustobas un goju pa koridoru, komunisti rideja tū suni uz mani: «Kusi popa! Kusi popa!» Suns mīreigi pasavēre uz mani un, vylynodams asti, pigoja maņ klot, pispide sovu purni pi munim

celim un mileigi vērēs maņ acis. Es paglosēju jū, un jys jutos maņ draugs. Suņa izatūrešona beja daudz pateikamoka un laipnoka nakai komunistu reiceiba. Komunistu es vairok beidus nakai suņa.

...Tagad, pēc 50 godim, objektīvi apsverūt sovu tūreizejū reiceibu, es skaidri radzu, ka beju izavelejis pareizū ceļu un beju apmīrynots un laimeigs. Tikai tagad es saprātu, ka Diva apsaveršona, Diva rūka vadeja mani pa vysim drūšim celim un vairokas reizes laimeigā kortā izglobe mani nu novēs un nu benžu rūkom (par tū byus tolok). Pats ar sovu protu un veiklumu es myužam nabyutu spējis tū panokt. Vairok kai godu es karoju ar komunistim un šymā laikā vairokas reizes beju arestāts, 2 reizes sēdēju citumā, beju nūitsots uz novi, 2 reizes izbāgu nu novēs (breineigā kortā) un vysom brisimom vysod laimeigi tyku cauri. Skaidrys, ka bez Diva godeibas un paleiga es nikaidā ziņā nabyutu varējis tam vysam tikt porī.

III. KAPLEICU PORTAISĀ PAR KLUBU UN MANI ARESTEJ

1919. gada vosorā, vinā dinā atīt pi manis cylvāks un soka:

«Voi jums ir zynoms, kas doros ar kapleicu muižā?»

«A kas?» vaicoju. «Es niko nazynu.»

«Kapleicu grib portaiseit par klubu. Zeids uzkopis uz oltora un krosoj kapleicu sorkonā krosā», paskaidroj maņ šys cylvāks.

Es, daudz nadūmodams, pakēru capuri un aizskrēju uz muižas parku, kur beja kapleica. Preiļu muižas parkā nu senim laikim stoveja katoļu kapleica, kuru sovā laikā beja uzcalūši Preiļu muižas īpašniki, katoli, grafi Borhi. Kapleica beja dizgon lela un skaista, calta nu kigelim un akminim, bol-tu fasadi, opola, Panteona stilā. Zam kapleicas, pogrobūs beja apgloboti muižniki. Tamā kapleicā laiku pa laikam nūtyka divkolpojumi, bet tagad komunisti šū kapleicu grib portaiseit par klubu.

Pigojis pi kapleicas, es irāudzeju taidu skotu: kapleicas atslāga izlauzta, durovas vajā, oltors nu kapleicas izmasts orā, un zeids, uzkopis uz oltora, krosoj kapleicas zeinas sorkonā krosā. Radzūt šaidu myusu svēteicas apgoneišonu, maņ ansis saskrēja golvā, un es lelōs dusmēs, vysā bolsā uzklidžu:

«A kū tu, zeida purns, te dori? Kai tu, nakriškons, dreiksti kopt uz oltora un meidēt kojom myusu svātumu? Tyulen kop zemē tu, «nalobo sakla!» Cytadi es tevi...» un moz ko tryuka, ka es napakeru zeidu aiz stērbeles un nanūrovu zemē.

Zeids nūsabeida, nulece zemē un baileigā bolsā soka taisnotis: «I ko es zin? Maņ ko-

misars pasacej pindzelet, no es i pindzeleje, — es navaineje...»

Izprašņojis nu zeida, kas un kod jam pavēleja šū dorbu dareit, es tyulen laižus uz ispolkomu. Igojis ispolkoma kanceleja, kur beja pats golvonais komisars un cyti jo draugi, es grīžus pi jim ar jautojumu: «Pasokit maņ, voi ar jyusu ziņu un reikojumu kapleicas atslāgas ir uzlauztas un myusu svēteica tyka apgoneita?»

«Jā, ar myusu reikojumu tys teik dareits. Mes tamā kapleicā gribim īreikt klubu priekš tautas. Tur nūitiks tautas sapulces, izreikojumi, izpricas, tu ari varēs atīt padoncot. Ar vīnu vordu, šei celtnē kolpos tautai, bet na jyusu divim», atbildēja maņ čekists.

Es uzbudynots jautoju tolok: «Lyudzu parodit maņ dekretu, uz kura pamata jyus tai reikojatēs! Kur ir taidš dekrets, kas atļau rekvizēt Diva nomu un portaiseit tū par klubu, klot pi to vēl apvainot ticeigūs religiskos jyutas? Leidz šam, cik maņ zynoms, taidu dekretu vēl nabeja».

«Vot tev dekrets! Redzi?» izrovīs naganu un bozdams maņ zam daguna, klidze komisars.

«Ar šytū jyus manis nanūbaideisīt, — es naasu nu baileigūs «sorta!» osi atcērtu čekistam. «Leidz šam vēl pastov lykums ari dēl manis, un topeic es kai šos draudzes prāvests kategoriski protestēju pret jyusu nalykumeigū un brutali reiceibu un meklešu taisneibas un gondarejuma tolok. Bez tam es jums paziņoju, ka nu taidas jyusu reiceibas ticeigi jussis lūti aizvainoti. Jyus ar taidu izatūrešonu un reiceibu nūstodot ticeigūs pret komunistu. Vairok kai skaidrys, ka ticeigi, kuru religiskos jyutas tyka tik dziļi aizskortas, naklūsēs, un beigōs var izacelt napatikšonos».

Dzērūt munu paskaidrojumu, komisars palyka lūti dusmeigs, soka maņ uzbrukt un pasaceja: «Mes zynim, ka tu soki agitēt un musynot tautu, bet pimiņ: jo kaut kas nūitiks, tod tu pyrmais dabosi lūdi pīrē un vālok poreji. Saprūti tu, belogvardeic?»

Es mīreigi atbildēju: «Lyudzu šamā litā mani namaiseit! Jyus pivorejot putru, tagad poši strebit! Kapleica nav muns īpašums: es te asu tikai ticeigūs kolps, pyldu go-reigūs pinokumus, un vairok nikas. Kū dareis tauta? Kai reagēs uz jyusu reiceibu? Es to nazynu un uz sevis najamu nikaidas atbildeibas. Es atgoju pi jyusim, lai izaru-notu kai ar cylvākim un nūkortotu šū napateikamū litu, bet jyus maņ naganu božat zam daguna un draudit mani nūšaut. Topēc es vēl reizi jums atkortoju: kas nūitiks tolok, lyudzu namaiseit mani šamā litā! Iz-sacejis sovu protestu, es aizgrīžu un aizgoju prūjom.

...Napaciteigi gaideju svātdines. Kas byus? Ar kū beigsis? Si jautojumi maņ nalyka mira ni dinu, ni nakti. Atgoja svātdine: tei beja voi 31. augustā, voi 1. septembrī. Skaista, saulaina dina. Agri reitā aizgoju uz bazneicu. Tur jau beja dizgon daudz cylvāku. Sādāams kroteņā, es redzeju, ka cylvāki arvīnu vairok un vairok pulcejos bazneicā. Leidz vīnpadsmīt stundēm bazneica beja pylina, kai lelūs svātkūs, un vairokums veiriši. Sirds maņ soka pūkstēt dzeivok un otrok, nervi beja uzbudynoti. Kas byus? Kas nūitiks? Pymrs. sv. Mises aizgoju uz plebaniju, Tur

daži veiriši gaideja manis. Šū tū porru-nojom, un es vēl reizi pīsaaceju jim, lai reikojās proteigi, soltasneigi, lai naporspeilej. Te meitine Em... bož maņ rūkā papei-rus un soka:

«Bazneickundzen, te ir protestu sarokstī un te muna pase un naudas moks. Lyudzu, pajamit un gadejumā, jo mani arestātu, tod nūdūsit munim pīdareigim.»

Es steidzūs uz bazneicu, napigrižu nī-kaidas vēreibas jos vordim, ihožu kešā sarokstus un pasi un aizgoju uz bazneicu. Pēc sv. Mises vysi dzidoja «Svātais Dīvs!» ar lelu sajysumu un dēdzeibu: tod noce mōceiba. Pymrs vesperem caur bazneicas lelajom durvōm es redzeju, ka veiriši pulcejos ap pogosta nomu. Uz vesperem beja tikai dažas sivites.

Kod beidzēs divkolpojums, es uzkopu baz-neicas tūrnī, nu turīnes: maņ beja radzams, kas nūtyka pi pogosta noma. Aiza-rovīs aiz styura, es stoveju un nūvāroju. Vysš laukums nu bazneicas leidz pogosta nomam beja pylins cylvāku. Daži veiriši kaut kū styprī runoja, bet sadzērdēt navareju. Nu ispolkoma veirim nīvins na beja radzams. Kū tys nūzeimoj? — padūmoju. — Kopec ispolkoma priekšniks nasaroda? Voi jo nav, voi nagrib rodeitis? Apmāram pēc pussundes nu pogosta tel-pom izgoja vairoki miliči un sorkonar-miši, apbrūnōti ar šautīnem un pistoleim, un vīns nu tim, stovādams uz pogosta no-ma liveņa, styprā bolsā aizklidze:

«Izkleist! Tyulen izkleist, cytadi šausim!»

Ļaudis apstulba un nazynoja, kū da-reit. Dzērdēju, ka daži nu ļaužu pulka atbildeja:

«Mes lyudzam ispolkoma priekšniku, mes gribam ar jū runot.»

Kai atbilde uz tū sekoja otkon vēl baileigoka blāušona:

«Tyulen izkleist, cytadi šausim!»

Nu ļaužu pulka nazkas atbildeja: «Kū jyus baidot myus ar šausonu! Mes ari prūtom šaut.»

Tyulen pēc šim vordim nūtyka kaut kas šausmeigs. Miliči un sorkonar-miši atkloja gūni. Sove gaisā. Saudami bez portraukuma, komunisti ar brīsmēgu blāušonu un lomošonus droze cylvākus vydā, soka tūs sist ar šautiņu laidem, pistoleim un dyrem, soka ķert cylvākus un vilkt uz citumu. Izacēle lela panika.

Cylvāki dūmoja, ka ti šovini ir raideti uz jim, un soka begt. Rodos lela burzma, dažus pasyta zam kojom, citi skrēja porī. Sivites soka kligi, raudot. Soviņi reibini, sivišu izmysuma klidzini, raudošona, komunistu lomošons, «matuškās» un cylvāku dauzeišona — vysš tys kupā radeja baileigu skotu. Es stoveju tūrnī un drebeju. Lūdes zvidze gaisā un dažas tropeja bazneicas tūrnī. Es nūklupu un aizarovu aiz myura.

Kod šausona aplūsa, es pasavēru caur tūrņa lugu, laukums beja tukšs, nivina cylvāka, klusums. Ispaidš šausmeigs, kai pec kara.

... Izgoju nu bazneicas. Izardēja, ka manis jau meklej: pa mistu un uz celim asūt nūstodeiti posteni. Komunisti nazynoja, ka es beju bazneicā.

Veterānu spartakiāde

Iepriekšējā svētdienā notika sporta biedrības «Vārpa» rīkotā spartakiāde sporta veterāniem. Sacentās 7 fizikultūras kolektīvu komandas.

Novusā uzvarēja dzīvokļu un komunālās saimniecības

ražošanas apvienības, šahā — Līvānu stikla fabrikas, dambrētē, galdā tenisā, volejbolā viriešiem — Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta komandas.

Aina ILJINA

Sporta klubs „Cerība” informē

BASKETBOLS

Ar Preiļu 1. vidusskolas komandu triumfu beidzies iekšējais čempionāts basketbolā. Bet pirms tam bija cīņa pusfinālā, kur viriešu konkurencē «Veterāni» ļoti sīvā cīņā pieveica «Agrofirma» un Preiļu 1. vidusskolas komanda revanšējās saviem «pāridarītājiem» pagājušo divu gadu finālā — rajona sakaru mezglā basketbola komandai.

Finālspele pārāki izrādījās vidusskolas pārstāvi ar direktoru Jāni Egliti priekšgalā. Spēle par 3. vietu sakaru mezglā basketbolisti pieveica «Agrofirma». Tālākajās vietās ierindojās «Latgale», «Rudzītis», «Lauktehnika», «Aizkalne» un «Siera rūpnīca».

Sieviešu turnīra pusfinālā Preiļu 1. vidusskolas pārstāves uzveica sporta kluba «Cerība» komandu un «Chaos» pārspēja starpsaimniecību celtniecības organizācijas basketbolistus. Finālspele ievērojami pārākas bija vidusskolas meitenes. Trešajā vietā — «Cerība», ceturtajā — SCO un piektajā — kooperatīvā skola. Par Preiļu pilsētas čempionāta labākajiem aizsardzības spēlētājiem tika atzīti Agrita Ziemele un Uldis Bērziņš, labākie uzbrucēji — Vineta Liniņa un Jānis Eglītis (visi Preiļu 1. vidusskola), labākie centra spēlētāji — Margarita Kozlova («Chaos») un Voldemārs Meluškāns («Agrofirma»).

Republikas jaunatnes čempionāta turpinājumā sporta kluba pārstāvi piekāpās Gulbenes komandai «B» un «D-I» vecuma grupās, bet «D-II» grupā zēni izcīnīja uzvaru. Tātad cīņas pusfinālturnīros turpinās «D-II» grupas zēni (treneris Guntis Endzels), «B» un «C-I» grupas meitenes (treneris Nikolajs Romanenko) un «D-I» un «D-II» grupu meitenes (treneris Irina Romanenko).

VOLEJBOLS

Latvijas jaunatnes čempionāta zonālajās sacensībās (1978. g. dz.) Preiļu meitenes pieveica Rīgas volejbola skolu (2:0) un Jēkabpili (2:0) un iekļuva finālturnīrā.

NOVUSS

Ir noslēgusies Preiļu pilsētas atklātā novusa čempionāta pēdējā (sestā) kārtā. Kopvērtējumā par uzvarētāju kļuva Staņislavs Mošāns (kopsaimniecība «Dubna»). Tālākajās vietās ierindojās līvānleši Antons Vilcāns, Ilmārs Visockis, Vladislavs Lavrinovičs un Broņislavs Vilcāns.

DAMBRETE

Rajona skolu sacensībās šini sporta veidā jaunākajā grupā veiksmīgākās bija Līvānu 1. vidussko-

la, Preiļu 2. vidusskola un Priekulu deviņgadīgā skola. Vidējā vecuma grupā — Līvānu 1. vidusskola, Sīlukalna deviņgadīgā un Preiļu 2. vidusskola, bet vecākajā grupā — Līvānu 1. vidusskola un Preiļu 2. vidusskola.

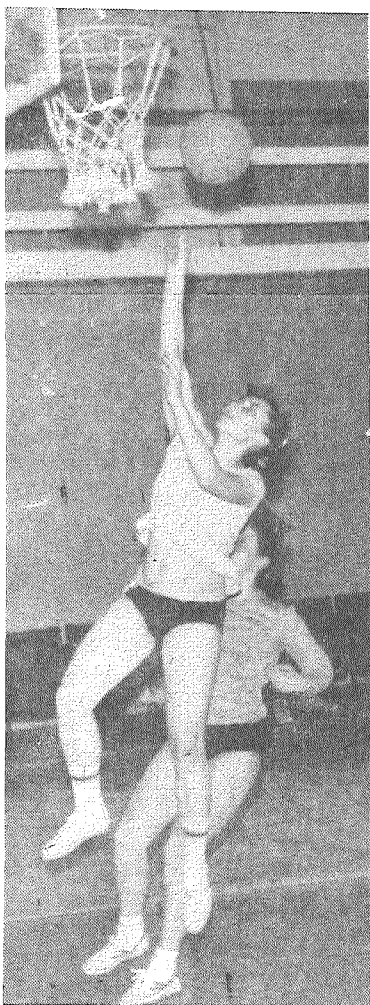
VIEGLATLETIKA

Daugavpils risinājās Latvijas čempionāts skrējienā pa šoseju. Junioru konkurencē 15 kilometru distancē ar rezultātu 50 min. 40 sek. par Latvijas čempionu kļuva galēnietis Ivars Zeltnis, kurš pašlaik mācās Priekulā.

Pieaugušie sacentās 20 kilometru distancē un 49 dalībnieku skaitā bija 4 mūsu rajona skrējēji. Ivars Gurgāns (rezultāts — 1.15.38), Leonīds Valdonis (1.15.53) un Guntars Ormanis (1.17.10) ieņēma vietas otrajā desmitā, bet Aivars Zugris (1.19.12) bija trešajā desmitniekā.

Imants BABRIS.

sporta kluba priekšsēdētājs

● Attēlos: pilsētas basketbola čempionātā; sporta kluba «Cerība» volejbola komanda (1978. g.) un trenere A. Točko.

Jāņa SILICKA foto

OTRDIENA, 16. APRILIS

TV RIGA

18.00 — Ziņas. 18.05 — «Lauki: cilvēki un darbi». Dok. filma «Vecticībnieki». 18.25 — Karavīru dziesmas folkloras kopas «Budēli» priekšnesumā. 18.50 — Mācāmi angļu valodu. 19.10 — «Temīdas svaros». 19.50 — «Lūdzu vārdu!» 20.00 — Ziņas. 20.15 — Sludinājumi. 20.20 — «Ekrāns bērniem». «Kraukļa krājumi». 20.40 — LR Augstākajā Padomē (krievu val.). 20.50 — Ziņas (krievu val.). 21.00 — «Logs». 21.45 — Koncerts. 21.55 — Reklāma. 22.00 — «Panorāma». 22.20 — «Vide. Cilvēks. Sasaistes». 23.00 — «Zvaigznes pasaules operētāros». Vīnes valsts opera.

MASKAVAS I PROGRAMMA

17.45 — «Bērnu muzikālais klubs». 18.30 — «Meridiāns». 18.45 — «Saruna par Leņinu». 19.30 — Koncerts. 19.55 — Mākslas filmas «Jaunā Seherezāda» 2. sērija. 21.00 «Laiks». 21.45 — «Brīnumu lauks». 22.30 — «Vārds». 0.00 — TZD. 0.20 — Estrādes koncerts. 0.50 — Mākslas filmas «Tikšanās vietu mainīt nedrīkst» 1. sērija.

MASKAVAS II PROGRAMMA

17.50 — «Meistars». M. Bulgakova. 18.40 — «Rita zvaigzne». 19.40 — Krievijas parlamenta vēstnesis. 19.55 — «Labu nakti, mazuli!» 20.10 — «Parādī un cerības». 21.00 — «Laiks». 21.45 — PSRS Augstākās Padomes sesijā. 22.45 — Mākslas filma «Fiziķi».

TRESDIENA, 17. APRILIS

TV RIGA

9.10 — Matemātika 4. klasei. 9.30 — Dok. filma. 9.45 — «Vide. Cilvēks. Sasaistes». 10.45 — «Temīdas svaros». 11.06 — «Izstāžu zāles». Japāņu kimono. 11.35 — «Logs». 17.00 — «Diena pasaulē». 18.00 — Ziņas. 18.05 — «Latvijas vesture». Latviešu leģions. 18.35 Mācāmi angļu valodu. 19.00 — «TV pastāvīgā komisija». 20.00 — Ziņas. 20.15 — Sludinājumi. 20.20 — «Ekrāns bērniem». 20.40 — LR Augstākajā Padomē (krievu val.). 20.50 — Ziņas (krievu val.). 21.00 — «Apvārsnis». 21.55 — Reklāma. 22.20 — Popmūzika.

MASKAVAS I PROGRAMMA

6.30 — «Rīts». 9.00 — «Lietiskais kurjers». 9.15 — Koncerts. 9.55 — Mākslas filmas «Jaunā Seherezāda» 2. sērija. 11.00 — «Kopā ar čempioniem». 11.15 — «Bērnu muzikālais klubs». 12.00 — TZD. 12.15 — «Vārds». 15.00 — TZD. 15.15 — Mākslas filma «Cilvēki un delfīni». 2. filma. 16.30 — Dok. filma. 17.15 — «Bērnu stunda». 18.15 — «Atgriešanās». 19.15 — Mākslas filma «Smilšu pils». 21.00 — «Laiks». 22.00 — Futbols. Ungārija — PSRS. 23.40 — TZD. 0.00 — «Diskotēka». 1.15 — Mākslas filmas «Tikšanās vietu mainīt nedrīkst» 2. sērija. 2.25 — Kinokonzerts.

MASKAVAS II PROGRAMMA

8.00 — Rita vingrošana. 8.15 — Mācību programma. 12.05 — Mākslas filma «Fiziķi». 13.40 — Koncerts. 14.20 — Dok. filma. 17.00 — Mūsu kopīgās problēmas. 17.30 — «Aiz loga — mēness». 17.45 — Aktuālā intervija. 18.10 — Dok. filma. 18.40 — G. Ponomarenko autorvakars. 21.00 — «Laiks». 22.00 — PSRS Augstākās Padomes sesijā. 23.00 — Mākslas filma «Anušas māmuļa». 0.10 — Badmintons.

CETURTDIENA, 18. APRILIS

TV RIGA

9.10 — Matemātika 3. klasei. 9.30 — Z. Heines—Vāgneres un K. Zariņa operlomas. 10.15 — Mācāmi angļu valodu. 10.35 — Dok. filma. 17.00 — «Diena pasaulē». 18.00 — Ziņas. 18.05 — Deju ansambļa «Liesma» jubileja. 18.50 — «Lauku dzīve». 19.30 — Kinodokumentālistu starptautiskajā simpozijā. 19.50 — «Deputāta komentārs». 20.00 — Ziņas. 20.15 — Sludinājumi. 20.20 — «Ak, dzīvite...» 1. daļa. 20.35 — Multiplikācijas filma. 20.45 — Ziņas (krievu val.). 21.00 — Sodien — starptautiskā pieminēkļu diena.

21.30 — «Ak, dzīvite...» 2. daļa. 21.55 — Reklāma. 22.20 — «Ak, dzīvite...» 3. daļa.

MASKAVAS I PROGRAMMA

6.30 — «Rīts». 9.00 — Ziņa IeM. 9.15 — Mākslas filma «Smilšu pils». 11.00 — «Bērnu stunda». 12.00 — TZD. 12.15 — Futbols. Ungārija — PSRS. 15.00 — TZD. 15.15 — Mākslas filma «Cilvēki un delfīni». 3. filma 1. daļa. 16.15 — «Aizrautigo pasaule». 16.30 — Multiplikācijas filma. 17.00 — Dok. filma. 18.30 — «Meridiāns». 18.45 — «Līdz 16 gadiem un vecākiem». 19.30 — «Jalta — 91». 19.45 — Mākslas filma «Atgriešanās Zurbaganā». 21.00 — «Laiks». 22.00 — Ziņa IeM. 22.15 — «Festivāli. Konkursi. Koncerti». 23.10 — Zem «Pi» zīmes. 0.55 — Mākslas filmas «Tikšanās vietu mainīt nedrīkst» 3. sērija. 2.00 — «Kuplāku loku!»

MASKAVAS II PROGRAMMA

8.00 — Rita vingrošana. 8.15 — Mācību programma. 12.05 — Ritmiskā vingrošana. 12.35 — Mākslas filma «Anušas māmuļa». 13.45 — G. Ponomarenko autorkonzerts. 17.00 — «Acimredzamais — neticamais». 17.45 — «Trešais slānis». 18.15 — Ritmiskā vingrošana. 18.45 — «Kolāža». 18.50 — Dok. filma. 19.45 — Krievijas parlamenta vēstnesis. 20.00 — «Labu nakti, mazuli!» 20.15 — «To jūs varat». 20.45 — Koncerts. 21.00 — «Laiks». 22.00 — PSRS Augstākās Padomes sesijā. 23.30 — Mākslas filma «Piedodiet mums». 0.45 — Sacensības fristailā.

PIEKTDIENA, 19. APRILIS

TV RIGA

9.00 — «Lauku dzīve». 9.30 — Bērniem. «Uzmanību — izlidos zvīrbulis». 11.00 — Kinodokumentālistu starptautiskajā simpozijā. 17.00 — «Diena pasaulē». 18.00 — Ziņas. 18.05 — Multiplikācijas filma «Spriditis». 18.25 — «Operdziedātājs A. Daškova». 19.00 — «Globuss». 19.25 — «Valdības viedoklis». 19.50 — Kinožurnāls «Māksla». 20.00 — Ziņas. 20.20 — Multiplikācijas filma. 20.35 — «Miedziņš naktī». 20.50 — Ziņas (krievu val.). 21.00 — «Skatuve». J. Rainis. «Spēļu, dancoju». 21.55 — Reklāma. 22.00 — «Panorāma». 22.20 — V. Šekspīrs. «Otello». Maskavas neatkarīgās teātra trupas izrāde.

MASKAVAS I PROGRAMMA

6.30 — «Rīts». 9.00 — Ekonomika. 9.15 — Multiplikācijas filmas. 9.40 — Dok. filma. 10.00 — Mākslas filma «Atgriešanās Zurbaganā». 11.15 — «Līdz 16 gadiem un vecākiem». 12.00 — TZD. 12.15 — «Festivāli. Konkursi. Koncerti». 13.10 — Dok. filma. 13.35 — Pasaules tautu dailrade (Japāna). 15.00 — TZD. 15.15 — Mākslas filma «Cilvēki un delfīni». 3. filma 2. daļa. 16.20 — «Māmiņa, tētis un es». 16.55 — V. I. Lēņina 121. dzimšanas dienai veltīta svinīgā sanāksme un koncerts. 21.00 — «Laiks». 21.45 — Programma «VID». 1.00 — Mākslas filmas «Tikšanās vietu mainīt nedrīkst» 4. sērija.

MASKAVAS II PROGRAMMA

8.00 — Rita vingrošana. 8.15 — Mācību programma. 11.05 — «Adama Smita naudas pasaule». 12.10 — Mākslas filma «Piedodiet mums». 13.25 — Sacensības fristailā. 14.10 — Dok. filma. 16.55 — «Krievijas dokumentālais ekrāns». 18.10 — Japānas folkloras ansambļa koncerts. 18.45 — Pasaules čempionāts hokejā. Čehoslovākija — Somija. 21.00 — «Laiks». 21.45 — «Sports visiem». 22.00 — Pasaules čempionāts hokejā. PSRS — Šveice. 0.00 — KPFSR Augstākās Padomes sesijā.

SESTDIENA, 20. APRILIS

TV RIGA

9.00 — «Rita stunda». 10.00 — «Veselība». 10.10 — «Neatkarība». 10.40 — «Globuss». 11.05 — «Pelnrušķīte». Liepājas teātra izrāde. 12.35 — Futbols. «Daugava» — «Tauriņa». 13.20 — «Vizīte». 14.00 — «Visiem Latvijas bērniem». «A-ū». 14.45 — G. Vanagam — 100. 15.30 — L. Postaiņa misterijas. 16.00 — Vilnas modes festivāls. 16.45 — Mākslas fil-

ma «Krustojums». 17.45 — «Balets, balets...» 18.25 — «A. Slapiņa filmas». 18.55 — «Dirigents Ozava (Japāna)». 19.40 — «Ekrāna jaunumi». 20.00 — Ziņas. 20.15 — Sludinājumi. 20.20 — Multiplikācijas filma. 20.35 — «Miedziņš naktī». 20.50 — Ziņas (krievu val.). 21.00 — «Savai zemei». 21.45 — «Katru sestdien — Tonis». 21.55 — Reklāma. 22.00 — «Panorāma». 22.20 — Programma «Latgola».

MASKAVAS I PROGRAMMA

6.30 — Tautas melodijas. 6.45 — Multiplikācijas filmas. 7.15 — «Sports visiem». 7.30 — Ritmiskā vingrošana. 8.00 — Rita izklaidējošā programma. 8.30 — «Veselība». 9.00 — TZD. 9.15 — A. Sahmalijeva filmas. «Dedzi, dedzi spoži». 1. un 2. sērija. 11.30 — «Rita zvaigzne». 12.30 — TV fotokonkurss. 12.35 — «Atomenerģētika: riska pakāpe». 14.05 — Baļānistu — akordeonistu starptautiskais konkurss. 15.00 — TZD. 15.15 — Dok. filma «Eldorado pieejas». 16.45 — Koncerts. 17.00 — «Teātris, kurā spēlē bērni». 18.00 — Starptautiskā panorāma. 18.45 — Koncerts «Parunāsim». 19.05 — Mākslas filma «Solis». 1. un 2. sērija. 21.00 — «Laiks». 21.45 — Humora raidījums «Nepatīk — neklausies». 23.00 — Muzikāla filma «Rollings Stounzs». 0.30 — TZD. 0.50 — Koncertfilma. 1.20 — Mākslas filmas «Tikšanās vietu mainīt nedrīkst» 5. sērija.

MASKAVAS II PROGRAMMA

8.00 — Rita vingrošana. 8.15 — Dok. filma. 8.55 — «Kolāža». 9.00 — «Sadraudzība». 12.30 — «Plus vienpadsmit». 15.50 — Pasaules čempionāts hokejā. Somija — Zviedrija. 17.30 — «Ceļotāju klubs». 19.00 — Futbols. Maskavas «Spartaks» — «Ararats». 19.50 — Krievijas parlamenta vēstnesis. 20.05 — «Labu nakti, mazuli!» 20.20 — «Muzikālā prognoze». 21.00 — «Laiks». 21.45 — Pasaules čempionāts hokejā. Vācija — PSRS. 23.45 — Mākslas filma «Svešs gadījums».

SVĒTDIENA, 21. APRILIS

TV RIGA

9.00 — Skan Doma baznīcas ērģeles. 9.15 — Dok. filma. 10.15 — Programma nedzirdīgajiem. 10.35 — «Vēstures lappuses». 11.20 — «Skabargas» intervija ar A. Plūmi. 11.40 — «Augt līdz savai filmai». 12.40 — Mākslas filma «Rudens maratons». 14.10 — «M. Luterā draudzē». 14.55 — «Zīmes». 16.30 — «Saskarsme». 17.05 — Māksliniece E. Vignere. 17.30 — Koncerts. 18.10 — «ASV TV 20 minūtes». 18.30 — Koncerts. 19.05 — «Apstājieties!» 20.00 — Ziņas. 20.15 — Sludinājumi. 20.20 — Kinovakars. 1. daļa. 20.35 — «Miedziņš naktī». 21.00 — Kinovakars. 2. daļa. Dok. filma, multiplikācijas filma pieaugušajiem. 21.55 — Reklāma. 22.00 — «Panorāma». 22.20 — Kinovakars. 3. daļa. «Gadi. Filmas. Lomas». Džūlija Endrusa

MASKAVAS I PROGRAMMA

8.00 — TZD. 8.15 — Ritmiskā vingrošana. 8.45 — Sportloto izloze. 9.00 — «Rita agrumā». 10.00 — «Tēvzemes sardze». 11.00 — Rita izklaidējošā programma. 11.30 — «Ceļotāju klubs». 13.00 — «Lauku dzīve». 14.00 — «Muzikālais kiosks». 14.30 — «Vēdi». 15.00 — TZD. 15.15 — «Ekoloģiskais bu-merangs». 16.30 — Koncerts. 18.10 — «Volts Disnejs piedāvā». 19.00 — Multiplikācijas filma. 19.15 — Mākslas filma «Tarzāns — cilvēks pērtiķis» (ASV). 21.00 — «Laiks». 21.45 — «Kas? Kad? Kur?» 22.00 — Futbola apskats. 22.50 — TV iepazīstina. Sergejs Mihalkovs. 0.10 — TZD. 0.30 — «Plus Eiropa». 1.30 — Mākslas filma «Viss sākas sestdien».

MASKAVAS II PROGRAMMA

8.00 — Rita vingrošana bērniem. 8.15 — Koncerts. 9.05 — «Skatītāju simpātiju balva». 9.20 — Modes jaunumi. 10.10 — J. Nagibina filmas. 11.15 — «Plus vienpadsmit». 14.45 — «Eiropas kultūras galvaspilsētas». «Brisele». 16.00 — «Planēta». 17.00 — Futbols. «Sahtjor» — ACSK. 18.55 — «Kolāža». 19.00 — ASV čempionāts basketbolā profesionāliem. 20.00 — «Labu nakti, mazuli!» 20.15 — Pasaules kausa izcīņa maratonskrējienā. 21.00 — «Laiks». 21.45 — Autortelevisija.

LABOJUMS
Mūsu laikraksta iepriekšējā numurā publicētajā P. Stafecka rakstā «Iedzīvotāju ienākuma nodoklis» otrajā tabulā ieviesusies

korektūras kļūda. Pareizi jābūt: ja mēneša ienākums ir 2501 rbl. un vairāk, tad nodokļa summa ir 601 rbl. 25 kap. + 35 procenti no summas virs 2500 rbl.

RAZOSANAS APVIENĪBAS «LATVIJAS LINI» ARODVIDUSSKOLA uzņem audzēkņus 1991./92. m. g. šādās specialitātēs:

- vērpeji,
- lenšu salicējas — priekšdzijas vērpejas,
- tinējas šķeterētājas,
- audējas.

Sajās specialitātēs uzņem jauniešus un jauniešus vecumā no 15 līdz 25 gadiem ar 9—12 klašu izglītību. Mācību ilgums 1—3 gadi. Stipendija 90 rubļi. Mācību laiku ieskaita darba stāžā.

Mācību ražošanas prakses laikā audzēkņi saņem pilnu atalgojumu. Pēc arodividusskolas beigšanas darbs nodrošināts apvienībā «Latvijas lini» ar mēneša algu 300—600 rbl.

Mācības un darbs 5 dienas nedēļā. Visus audzēkņus nodrošina ar kopmītni. Teicamnieki pēc skolas beigšanas var turpināt mācības tehnikumos un augstskolās. Mācības notiek latviešu un krievu valodās.

Iestājoties skolā, nepieciešami šādi dokumenti:
dokuments par izglītību,
dzimšanas apliecība vai pase,
izziņa par veselības stāvokli,
izziņa no dzīvesvietas,
6 fotokartītes (3x4).

Iesniegumus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 16.00. Mācību sākums 1. septembrī.

Skolas adrese: 229600, Jelgavā, Lapskalna ielā 18. Tālrunis 23281.

BARKAVAS LAUKSAIMNIECĪBAS SKOLA rīko atvērto durvju dienu 19. aprīlī plkst. 14.00.

Tiek aicināti skolēni un vecāki, kas interesējas par iespējām 1991./92. m. g. skolā apgūt sekojošās specialitātes ar 9 klašu izglītību.

- Grupās ar trīsgadīgo apmācību:
lauku mājas saimniece,
plaša profila traktorists mašīnists, «B», «C» kategorijas šoferis, remontatslēdznieks,
zemkopis.

- Grupās ar divgadīgo apmācību:
lauku celtnieks.

Skolas uzņemšanas komisija pieņem iepriekšējā uzņemšanā dokumentus. Izziņas pa tālruni 36501.

PREIĻU SAGĀDES UN RAZOSANAS APVIENĪBA

Iepērk cūkgaļu — 7,50 rbl. par kilogramu, liellopu gaļu — 7 rbl., piena tēlu gaļu — 7,50 rbl., kartupeļus — 0,70, burkānus — 1,20 rbl., kāpostus — 1,20 rbl., kiplokus — 6 rbl., standarto sālīto speķi — 6,50 rbl. par kilogramu, vistu olas — 3,50 rbl. par 10 olām.

AGROFIRMAS «DAUGAVA» LAUKSAIMNIECĪBAS VIDUSSKOLA uzsāk audzēkņu uzņemšanu 1991.—1992. mācību gadā šādās specialitātēs.

□ Zemkopis. Apgūst visas nepieciešamās zināšanas un iemaņas darbam zemnieku saimniecībā, iegūst A, B, C kategorijas traktoriista un B, C kategorijas autovadītāja tiesības.

□ Lauku māju saimniece. Apgūst plašas iemaņas mājturībā, lopkopībā, laukkopībā, rokdarbos, pavārmākslā, iegūst 2. kategorijas slaukšanas meistara, veterinārā sanitāra, pavāra, B kategorijas autovadītāja tiesības.

□ Lauku celtniecības meistars. Iegūst betonētāja, mūrnieka — montētāja, metinātāja un B, C kategorijas autovadītāja tiesības. Mācības šajā specialitātē notiks latviešu un krievu valodā.

□ Plaša profila traktorists. Apgūst prasmi strādāt ar visu veidu traktoriem, lauksaimniecības mašīnām un meliorācijas mašīnām. Iegūst remontatslēdznieka, A, B, B, E kategorijas traktoriista un B, C kategorijas autovadītāja tiesības. Mācības notiks latviešu un krievu valodā.

Audzēkņus skolā uzņems pēc atestātu konkursa, individuālo pārrunu un zināšanu pārbaudes testu rezultātiem.

Iesniegumi par iestāšanos skolā jāiesniedz līdz 25. maijam personīgi vai pa telefoniem 45262, 45157.

Iestājoties skolā, jāiesniedz šādi dokumenti:

- izglītības dokuments,
- dzimšanas apliecība,
- 12 fotokartītes (3x4 cm),
- veselības izziņa,
- raksturojums,
- izziņa par ģimenes stāvokli.

Dokumentus pieņems līdz 7. jūnijam.

Individuālās pārrunas un zināšanu pārbaudes tests — 7. jūnijā plkst. 10.00.

DAUGAVPILS PUTNU FABRIKA pārdos iedzīvotājiem dējējvistu cāļus **PREIĻOS** 12., 19., 26. maijā un 2., 16. jūnijā no plkst. 6.00 līdz 7.00.

LIVĀNOS — 19., 26. maijā un 2. jūnijā no plkst. 8.00 līdz 9.00.

PAGASTOS cāļus pārdos:

- 16. maijā no plkst. 13.00 līdz 14.00 Priekules,
- 16. maijā no plkst. 15.00 līdz 16.00 Rudzatos,
- 21. maijā no plkst. 13.00 līdz 14.00 Rušonā,
- 21. maijā no plkst. 15.00 līdz 16.00 Aglonā,
- 23. maijā no plkst. 12.00 līdz 13.00 Riebiņos,
- 23. maijā no plkst. 14.00 līdz 15.00 Silajānos,
- 28. maijā no plkst. 12.00 līdz 13.00 Pelēcos,
- 28. maijā no plkst. 14.00 līdz 15.00 Aizkalnē,
- 31. maijā no plkst. 12.00 līdz 13.00 Stabulniekos,
- 31. maijā no plkst. 14.00 līdz 15.00 Galēnos.

Administrācija

LATVIJAS REPUBLIKAS LAUKSAIMNIECĪBAS MINISTRIJAS REZEKNES PĀRTIKAS RŪPNIECĪBAS SKOLA

uzņem audzēkņus 1991.—1992. mācību gadā šādās specialitātēs:

□ piena produktu izstrādes strādnieks (mācības notiek latviešu un krievu valodā, to ilgums — 2 gadi un 10 mēneši);

□ piena rūpniecības iekārtu iestādītājs (mācības notiek krievu valodā, to ilgums — 2 gadi un 10 mēneši).

Skolā uzņem vispārīgizglītojošo skolu 9. klašu absolventus. Mācību laikā audzēkņi saņem stipendiju apjomā, ko noteikusi republikas valdība. Ražošanas prakses laikā viņi saņem arī 50 procentus no nopelnītās summas. Skolai ir kopmītnes ar ierobežotu vietu skaitu.

Skolas adrese: 228100, Rēzeknē, Leņina ielā 155/1 (pie na konservu kombināta teritorijā). Tālruni uzzinām: 33664, 32660.

OGRES LAUKSAIMNIECĪBAS SKOLA

1991.—1992. mācību gadā sagatavo mehanizatorus

- pēc I kursa — 2. kategorijas remontatslēdznieks,
- pēc II kursa — A, V kategorijas autovadītājs,
- pēc III kursa — B, C kategorijas autovadītājs,
- 4.—6. kategorijas autoceltnu vadītājs, stropētājs;

celtniecības galdniekus-namdarus

- pēc I kursa — 2. kategorijas celtniecības galdnieks,
- pēc II kursa — 2.—3. kategorijas celtniecības galdnieks, namdaris un 3. kategorijas mūrnieks,
- pēc III kursa — 3.—4. kategorijas celtniecības galdnieks, namdaris,
- III kursā ir iespējas iegūt B, C kategorijas autovadītāja tiesības.

Mācību ilgums — trīs gadi.

Ar mācību ilgumu — viens gads var iegūt

2.—4. kategorijas automobiļu un traktoru elektrisko iekārtu remontatslēdznieka specialitāti.

Ar mācību ilgumu — pieci mēneši var iegūt

B, C kategorijas autovadītāja specialitāti.

Uzņem jauniešus no 17,5 gadu vecuma.

Mācības notiek latviešu valodā.

Uzņem audzēkņus ar 9—12 klašu izglītību. Sekmīgi audzēkņi saņem stipendiju. Ir kopmītnes.

Skolas adrese: Ogrē, Upes prospektā 16, tālruni 24538, 24479.

REPUBLIKĀNISKAJAM PROJEKTESANAS UN MĀJU CELTNIECĪBAS trestam steidzami darbā vajadzīgs juriskonsults.

Tuvākās ziņas pa tālruni 44693, RPMCT kadru daļā, Līvānos, Celtniecības ielā 2.

OGRĒS RAJONA ZEMNIEKU SAIMNIECĪBAS «ROBEŽNIEKI» ZEMNIEKU SERVISS

slēdz līgumus ar organizācijām, iestādēm, saimniecībām, zemniekiem, topošajiem zemniekiem un privātpersonām par:

- 1) dažādu marku traktoru,
- 2) plaujmašīnu, kultivatoru, grābekļu, kartupeļu stādītāju, kartu-

peļu racēju, rezerves daļu un citas lauksaimniecības tehnikas maiņu pret

□ balķiem, zāgmateriāliem, pāpīra malku un visa veida būvmateriāliem un metālu 1991.—1992. gadam, vai pārdod.

Meklē partnerus kopīgu uzņēmumu veidošanai.

Zvanīt: Ogrē 53685 vai 56320.

Si gada 27. aprīlī plkst. 11.00 Preiļu rajona izpilddomitejas sēžu zālē notiks pilsētas un rajona iedzīvotāju

SANĀKSME JAUTĀJUMA PAR ZEMES IPASUMA UN MANTOJUMA TIESĪBĀM uz to. Tiek aicināti visi interesenti.

UZSTĀDA televizorus PAL blokus, ZF automātiskās ieejas. Meistars ieradīsies jūsu mājās jebkurā jums izdevīgā laikā. Tālrunis 23555.

LKF Preiļu kopa rīko rajonā dzīvojošo **KOLEKCIONĀRŲ SAJĒTU — IEPAZĪSANOS**.

Kolekcionārus un skatītājus gaida grāmatu nama «Latgale» izstāžu zālē 20. aprīlī no plkst. 10.00 līdz 14.00.

Tālrunis izziņām: 22132.

PARDOD grūsnu teli. Tālrunis 44673.

PARDOD govī un tēlu Kastīrē. A. Kļavinskis.

PARDOD govī. Tālrunis 23114.

PARDOD darba zirgus (ir lielā izvēlē). Zvanīt: Pleskava 39775, no plkst. 18.00 līdz 20.00.

PARDOD alus miežus «Abava». Zvanīt 58521.

PARDOD govī un tēlu (bulītis). Tālrunis 55618.

MAINA vienistabas dzīvokli Rīgas centrā pret māju vai mājas daļu Līvānos. Adrese: Rīgā, ind. 226004, Bauskas ielā 29 — 121. Pūpēdis.

MAINA trīsistabu dzīvokli (39 m²) Līvānos pret vienistabas un divistabu dzīvokļiem, visi labiekārtoti. Zvanīt 44449.

Garu mūžu nodzīvoji,
Daudz darbiņu padarīji,
Lai nu viegli zemes māte
Pārkļāj smilšu paladziņu.

(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību **TEKLAS PABERZES** piederīgajiem sakarā ar viņas nāvi.

Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

Kaut varētu šo smilšu sauju
nemest,
Bet to vairs nevar, mīļo tēt!
Nem manu mīlestību, lai tev
nesalst,
Nem siltus vārdus tālā ceļā
līdz.

(L. Vāczemnieks)

Dalām sāpju smagumu ar tevi, Ināra.

Darba biedri

Zeme... cik tā viegla ir, kad vagas
Iziet arājs agrā ritā dzīt.
Dzimtā zeme... bezgalīgi smaga
Tad, kad zaļas skujas zārkam pāri
krit.

(A. Imermanis)

Izsakām dziļu līdzjūtību **Antonīnai Tormanei, no TEVA** atvadoties.

Līvānu eksperimentālās bioloģiskās rūpnīcas kolektīvs

... Un balti vēji klusā meža malā
stāv,
jo tiem nav atļauts šodien tevi
modināt...

(O. Vācietis)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Inārai Dimantei, no TEVA** atvadoties.

Rajona izpilddomiteja

... un pār tavu rūpju mūžu
Lielais miers nu sagšu sedz.

(Z. Purvs)

Izsakām patiesu līdzjūtību **Venerandai Pabērzi, izvadot MAMINU** kapu kalnā.

Rožkalna pagasta izpilddomiteja